

DELFIN
ŠTUDENTSKÝ
ČASOPIS

december 2022

angieart. *Ani'22*

Editoriál

Milí čitatelia, aj vy pociťujete ten výnimočný pocit očakávaných sviatkov? Aj my ho v našej redakčnej rade vnímame, lebo toto čerstvé číslo sa "vypekalo" z kvalitných ingrediencií. Čo chrumkavé a sladké ochutnáte? Veríme, že originálne články, fotografie z nabitého polroka budú pre vás plnej chuti, aj podľa Vášho gusta.

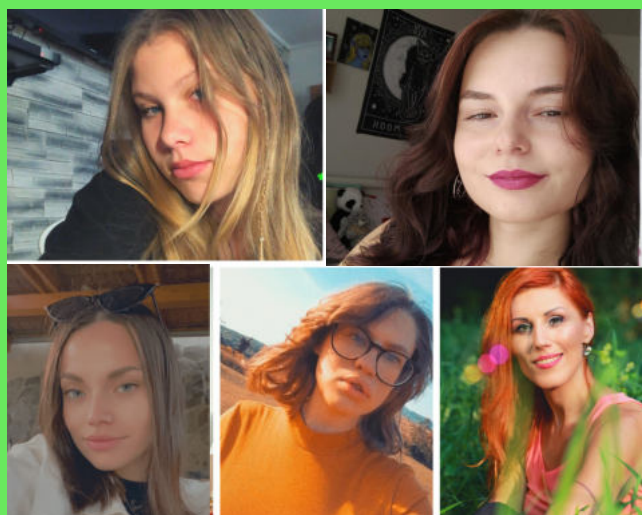
Čerstvé členky školského parlamentu spoznávate hneď v úvode čísla.

Nechajte sa namotivovať skúsenosťami a odporúčaniami našich absolventov, psychológa F. Forgáča a dizajnerky S. Novosad. Naša kolegyňa Z. Farkašová odhalí v interview kroky svojej učiteľskej cesty.

Aj vy máte niekedy pocit, že štúdium vám prerastá cez hlavu, že už nevládzete a čo budete robiť v zamestnaní? Opäť je tu niečo pre vás. Odpovede na otázky uplatnenia v praxi, čo v začiatkoch práce urobiť, odpovedá čerstvá absolventka Z. Mačingová.

Dozviete sa o zaujímavých akciách školy (zbierky, exkurzie, dni Študentského parlamentu, vstúpenia divadelníkov, hudobníkov a spevákov).

Spoznáte hobby jedinečných a stále aktívnych žiakov našej školy. Predstavíme vám projekty Erasmu plus prostredníctvom ich cestovateľských zážitkov. Vedeli ste, že máme v škole aj dobrovoľníčku v mimovládnej organizácii Úsmev ako dar? Aj vy patríte k tým, ktorí chystáte vianočné dobroty, dokonca dodržiavate vianočné tradície? Dozviete sa, aké zvyklosti počas Vianoc trvajú v rodine pani riaditeľky T. Jursovej. A na chvíľu sa pomotáme pohľadmi po výtvarných prácach našich žiakov. Veríme, že si v časopise Delfín každý nájde tých svojich pár riadkov. Želáme vám pútavé a nerušené čítanie.

Redakčná rada

OBSAH

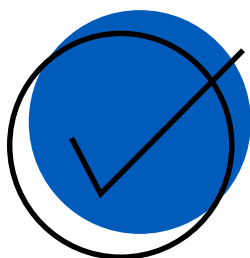

5	Volby	43	Krakov a Osvienčim
8	Týždeň pre úsmev	44	Európsky deň jazykov
10	Happy birthday Erasmus+	45	Návšteva Múzea RK
11-12	Cesta do Portugalska	46	Anglické divadlo
13-14	Interview s...	48	Erasmus + Turecko
15	Arteterapeutické dni výchovy 2022	49	DOD a Mikuláš.
17	Trošku toho, trošku toho...	50	Vianočné veršičky
19-20	Aj žiaci vedia pomáhať	51-52	Vianočný inšpirácie
21-22	Rozhovor s absolventom	53	Vianočný receptár
28-29	Deň zdravej výživy		
30	Konferencia - Špeciálna olympiáda SR		
31-32	ŠKD - moje prvé zamestnanie		
34-36	Spoznávanie cudziny, škola a život		
37-41	Hobby žiakov		
42	Mesiac úcty k starším		

VOĽBY-ŠTUDENTSKÝ PARLAMENT

Školská rada SSOŠ Bukovecká 17, KE

V štvrtok 13. októbra sa na našej škole konali voľby do Študentského parlamentu.

Volieb sa zúčastnilo 6 kandidátov a voliť prišlo takmer 170 žiakov.

Z celkového počtu boli 4 hlasovacie lístky neplatné, nakoľko neboli vyplnené správne.

Po spočítaní hlasov bol výsledok jasný.

Tešíme sa na spoluprácu s dievčatami!

ZVOLENÍ ČLENOVIA:

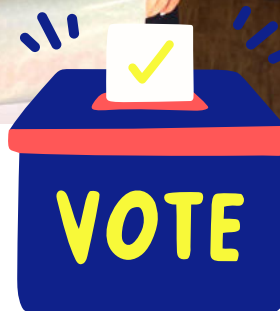
1.A predsedkyňa
Bianka Šoltésová

1.B1 predsedkyňa
Sabína Fedorová

1.B2 predsedkyňa
Sofia Becková

KANDIDÁTKY VOLIEB ŠTUDENTSKEHO PARLAMENTU 2022

Kandidát č. 1

Sofia Becková

1.B2

Som empatická, kreatívna, pokojná, ale zároveň plná energie! Do ŠP by som sa chcela zapojiť pretože rada zdieľam svoje nápady. Vo svojom voľnom čase rada čítam knihy alebo počúvam hudbu. Zároveň mi na našej planéte, preta triednej odpovedi.

Voľby do ŠP!

Kandidát č. 2

Bianka Šoltésová

1.A

Volám sa Bianka. Vo svojom voľnom čase sa rada venujem písaniu poézie, počúvaniu hudby a priateľom. Rada by som pôsobila v ŠP, aby som prispela kreatívnymi nápadi, svojou priateľskosťou, pracovitosťou k lepšiemu fungovaniu študentskeho života.

Voľby do ŠP!

13. 10. 2022

Kandidát č. 3

Alexia Blašková

1.A

Volám sa Alexia a pochádzam zo sniny. Som priateľská, komunikatívna a spoločenská. Rada vyhladávam nové informácie, nápady na veselých večerach, ktoré môžu byť inšpiráciou pre iných. Rada by som pôsobila v ŠP, aby som prispela k lepšiemu fungovaniu študentskeho života.

Voľby do ŠP!

13. 10. 2022

Kandidát č. 4

Bibiána Andrejčáková

1.B2

Volám sa Bibiána. Mám 15 rokov. Som kreatívna, komunikatívna a cieľavedomá. Som tá, ktorá si stojí za svojím názorom. Všetky tieto stránky svojej osobnosti chcem ponúknuť ŠP. Bojovať a presadzovať práva študentov na našej škole.

Voľby do ŠP!

Kandidát č. 5

Sabina Fedorová

1.B1

Volám sa Sabina. Mám 13 rokov. Rada počúvam hudbu, sledujem seriály a som celkovo veselá osoba. Do študentskeho parlamentu by som sa rada dostala, aby som mohla spoločne so študentmi z našej školy vymyslieť niečo dôležité (napr. pre školu) a aby som mohla realizovať rôzne aktivity pre spojenie našo študentskeho života.

Voľby do ŠP!

13. 10. 2022

Kandidát č. 6

Sofia Tirpáková

1.B1

Som priateľská, sociálne zručná a komunikatívna. Rada spolupracujem so všetkými. Do študentskeho parlamentu by som sa rada zapojila aby sme mohli mať lepšie podmienky pre študentov a aby sme mohli realizovať rôzne aktivity pre spojenie našo študentskeho života.

Voľby do ŠP!

13. 10. 2022
VOLBY DO ŠTUDENTSKEHO

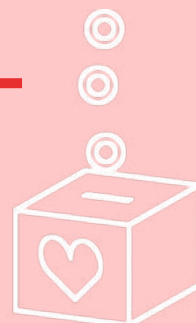
Počas októbrových dní sa žiaci z 3.A triedy vybrali do ulíc Košíc podporiť verejnú charitatívnu zbierku v spolupráci s organizáciou Úsmev ako dar. ♥

Snažili sa podporiť detičky a rodiny v núdzi, v rámci ich dobrovoľníckej aktivity "Týždeň pre Úsmev."

Všetkým zúčastneným ďakujeme, aj za finančné príspevky.

VEREJNÁ ZBIERKA

ŽIACI 3.A

Týždeň pre úsmev

Žiaci odboru SVP

Odozdávanie výťažku zo zbierky pre mimovládnu organizáciu pôsobiacu v oblasti náhradnej starostlivosti, pomoci ohrozeným rodinám na Slovensku a pomoci obetiam trestných činov - Úsmev ako dar.

Ďakujeme Vám za podporu a možnosť rozvíjať sa. Určite budeme v dobrovoľníckych aktivitách pokračovať naďalej. Tešíme sa na ďalšiu besedu s pánom Radoslavom Drábom.

Úsmev ako dar
aby rodina
zostala spolu

môj svet

HAPPY BIRTHDAY, ERASMUS PLUS!

Gabriela Oravcová

The ErasmusDay 2022 took place on the 13, 14 and 15th of October all over Europe and beyond. This international celebration is based on a very simple idea: communicate European values, mobility's benefits and Erasmus+ projects results, over three specific days in order to be visible by citizens, professionals, media and policy makers.

Overall, 67 countries took part in this celebration of mobility, international cooperation and European citizenship.

...a tak sme sa inšpirovali a po druhýkrát sme si pripomenuli Erasmusday aj na našej škole, ktorá sa tak stala súčasťou Erasmus komunity.

Rok 2022 bol špecifický hlavne tým, že tento projekt sa dožíva neuveriteľných 35 rokov existencie. Zapojilo sa do neho viac ako 10 miliónov účastníkov a v priebehu rokov sa z medzinárodných partnerstiev narodilo viac ako 1 milión detí. Účastníci projektu sú najčastejšie vo vekovej kategórii 13 – 30 rokov a mládežnícka výmena zväčša trvá 5 – 21 dní.

13. – 14. októbra sa žiaci celého prvého a druhého ročníka pod vedením Ing. Kohútovej a Mgr. Oravcovej zhromaždili v galérii počas 5 – 6 vyučovacej hodiny.

Po úvodných informáciách ohľadom 35 výročia vzniku projektu, vystúpili účastníci stáží a porozprávali svojim spolužiakom o tom, ako sa na stáž prihlásili, či ako stáž prebiehala a čo všetko sa vďaka nej naučili.

Následne si žiaci mali možnosť preveriť svoje poznatky súvisiace s Erasmusom plus prostredníctvom vzdelávacej platformy Kahoot!, založenej na kvíze s možnosťou výberu, ktorý umožňuje generovanie používateľov.

V druhej časti nášho stretnutia sme sa spojili online s účastníkmi stáží z Poľska a Turecka, ktorí sa veľmi ochotne a radi podelili o svoje skúsenosti a zážitky z mládežníckych výmen a ktorí vysvetlili našim študentom podstatu celého projektu, jeho zmysel, cieľ a smerovanie.

Cesta do Portugalska

Michaela Dzurendová

Náš prvý deň začal privítaním riaditeľky školy a starostu mesta São Brás de Alportel. Po ich príhovorochoch sme sa vybrali do múzea s dobovými kostýmami. Dozvedeli sme sa, že Portugalsko je najstarším výrobcom korku, ale aj to, ako sa korok vyrába. Následne sme navštívili školu a portugalskí žiaci nás po nej previedli a ukázali nám učebne.

V utorok sme navštívili 5 hviezdičkový park VilaVita. Tento park ako jediný spracováva vodu z oceána na to, aby sa dala použiť do bazénov, fontán, jazierok a na udržiavanie trávnikov. V roku 2024 ju chcú upraviť tak, aby sa dala použiť aj na bežné potreby hostí (sprchovanie), čím by ročne ušetrili ešte viac vody.

Neskôr sme šli na obed s možnosťou pozrieť si múzeum o histórii spracovania rýb. Posledným bodom nášho programu tohto dňa bola prechádzka po chodníku Siedmich visutých údolí. Bol to krásny zážitok, s neuveriteľným výhľadom na oceán a množstvom rôznych vytvarovaných skál.

V stredu sme mali aktivity naplánované v škole. Našou prvou úlohou bolo napísať list vode. Každá skupina to poňala po svojom, preto boli všetky listy jedinečné. Niektorí písali o tom, ako je pre nás voda dôležitá, iní smútku a ľútosť, že si vodu nevážeme a nestaráme sa o ňu, ako by sme mali.

Svoje listy sme prečítali všetkým. Poslednou úlohou bolo vymyslieť refrén k piesni, na vopred daný rytmus. Každá skupina svoj refrén radostne zaspievala. Po týchto aktivitách sme boli odmenení malým občerstvením v areáli školy. 11

Vo štvrtok ráno nás už autobus odviezol zo São Brás de Alportel do mesta Fára, kde nás čakalo prekvapenie, výlet loďou na ostrov Farol. Po príchode a pláž sme dostali inštrukcie k orientačnej aktivite a zadelili nás do skupín. Našou úlohou bolo hľadať QR kódy, naskenovať ich do aplikácie s mapou, čo nám malo pomôcť dostať sa k našej cieľovej destinácii. Poobede sme mali naplánované čistenie pláže, ale keďže pláž bola na naše prekvapenie úplne čistá, tak sme sa nakoniec kúpali, opalovali a užívali si slnko do poslednej chvíle. Večer sme sa vrátili loďou do Fára a autobusom do São Brás de Alportel.

Náš posledný deň bol o niečo voľnejší, ako tie predošlé. Vo Fáro sme absolvovali vedenú prehliadku tohto starého mesta a nádhernej katedrály svätej Márie. Katedrála bola v rekonštrukcii, ale nehladiac na túto okolnosť, aj tak sme mali čo obdivovať. Hlavná kaplnka bola pokrytá pozlátenými rezbárskymi prácami zo 17. a 18. storočia. Ďalšie kaplnky a oltár boli rovnako dych berúce, ako aj hlavná kaplnka. Súčasťou spoznávania bolo aj obdivovanie mozaiky tváre gréckeho boha mora Oceana. Potom sme sa presunuli do nákupného centra vo Fára, kde sme mali voľný program.

Pred odchodom z Portugalska sme mali poslednú večeru s našimi hosťovskými rodinami. So slzami v očiach sme sa s nimi lúčili a vydali sa na cestu domov.

Tento projekt mi umožnil spoznať množstvo skvelých ľudí, objaviť krásy novej časti sveta, na ktoré nikdy nezabudnem.

INTERVIEWS

Danka Marcinová, Katka Koščová, Liliana Milková, Liana Ignáthová

Mgr. Zuzana Farkašová,

veľká inšpirácia pre mnohých žiakov na tejto škole. O mnohé veci sa zaujíma, preto sa o nej chceme aj my dozvedieť viac.

Jej špecifický hlas a humor ohúri každého. Sama vraví, že ľudia s Downovým syndrómom ju naučili byť priamym človekom za každú cenu.

Prečo ste si rozhodli študovať špeciálnu pedagogiku?

Moje rozhodnutie súviselo so zamestnaním v liečebno-výchovnom zariadení, ktoré spadá do oblasti špeciálnych škôl.

Viete si predstaviť, že by ste pracovali v inom zamestnaní? Ak áno, v akom?

Nakoľko mám skúsenosť aj so zamestnaním v úplne inom odbore, tak viem, že práve toto zamestnanie je pre mňa to pravé.

Vieme, že učíte rôzne predmety v odbore SVP a MŠaV, preto nás zaujíma, ktoré vysoké školy ste teda študovali?

UPJŠ – odbor sociálna práca; UK Mateja Belu – doplnkové pedagogické štúdium; UK Bratislava – špeciálna pedagogika a slovenský jazyk a literatúra.

Vieme, že ste stále aktívna aj vo voľnom čase. Čo robíte najradšej?

Rôzne kreatívne činnosti (malba, ručné práce, tvorenie z prírodných materiálov), starostlivosť o psíka, ktorý je mojou láskou.

Ak by ste si mali vybrať, s kým by ste ostali na opustenom ostrove, kto by to bol?

Určite moji najbližší – manžel, synovia, vnučky a pochopiteľne Max, náš pes.

Ktoré predmety vás ako žiačku najviac bavili na strednej škole a ktoré, naopak, boli vašimi menej obľúbenými?

Oblíbené – dejepis, slovenský jazyk, telesná.

Neobľúbené – jednoznačne anglický jazyk, fyzika.

Na základe čoho si vyberáte outfity do školy? Kde nakupujete? Máte ich super!

Ďakujem za pochvalu, vážim si to. Nakupujem hlavne v second handoch a vyberám podľa prvého dojmu, jednoducho ma musia hneď osloviť.

Máte zaujímavú/vtipnú historku s niektorou triedou/žiakom, na ktorej sa vždy zabavíte spolu s nimi/s ním (ak to môžete prezradiť)?

Moje spomienky na rôzne vtipné situácie súvisia s mojou triedou (tá už ukončila štúdium) – zažili sme veselé okamihy hlavne v Prahe, kde sme boli na školskom výlete. Bližšie bez ich zvolania nevediem. ☺

Rada cestujete? Ktoré miesta Vás najviac očarili, a ktoré máte ešte v pláne navštíviť?

Kedysi áno, ale vzhľadom na zdravotný stav manžela ideme maximálne do Maďarska. Rada by som však opäť navštívila Švajčiarsko, ktoré ma uchvátilo svojou krásou, konkrétne údolie Via Mala. Mojim snom je navštíviť Egypt, poprechádzať sa pod pyramídami, navštíviť Údolie kráľov.

Je niečo, čo by ste chceli na záver nášho interview odkázať študentom SSOŠ?

Ste všetci perfektní, stále ma niečím prekvapíte. Myslite na to, že ste jedineční, nenapodobiteľní a že každý z Vás má v živote šancu dotknúť sa hviezd.

BLESKOVKA

Vyberte možnosť, ktorú viac preferujete:

More alebo hory: hory

Kino alebo divadlo: divadlo

Mačka alebo pes: pes

Ruže alebo poľné kvietky: poľné kvietky

Mesto alebo vidiek: vidiek

Rezeň alebo pizza: rezeň

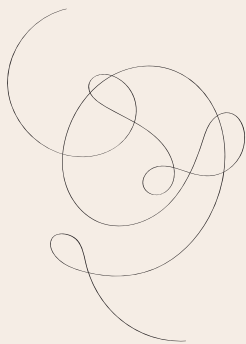
Lyže alebo bicykel: bicykel

Káva alebo čaj: čaj

Android alebo iOS: Android

Kniha alebo TV: kniha

ARTETERAPEUTICKÉ DNI VÝCHODU 2022

EMÓCIE A MYŠLIENKY NA CESTE K ZMENE

Východoslovenská galéria,
Hlavná 27, Košice

Liana Ivanová

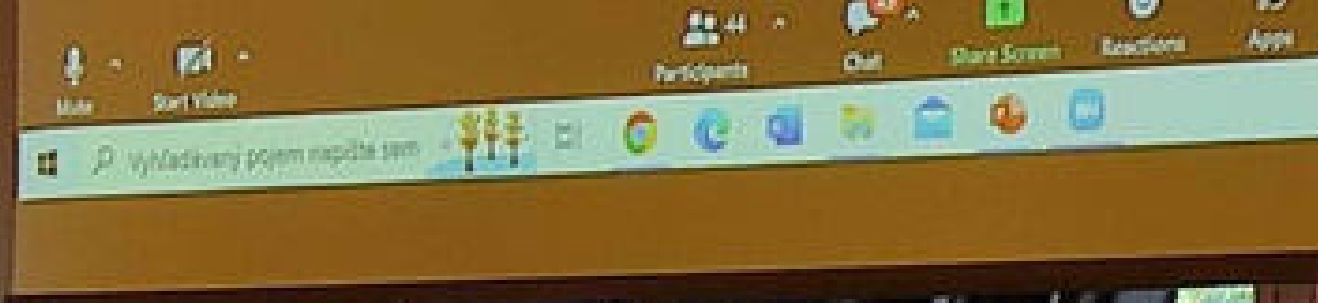
S radosťou sme sa zúčastnili tejto odbornej konferencie. Naša škola ako partner tohto podujatia a p. uč. Liana Ivanová, prezentujúca **dramatoterapeutické techniky**. Na tom by nebolo nič zvláštne. Pozoruhodné však boli spomínané techniky a ich prezentácia naživo.

Členovia divadelného súboru Delfín sa podujali priamou aktívnou činnosťou oboznámiť profesionálnych terapeutov s technikami, ktoré sú využívané v rámci expresívnych terapií a majú veľký prínos pre rôzne cieľové skupiny. Napr. pre ľudí, ktorí nevedia vo svojom prostredí optimálne fungovať.

Pani L. Ivanová viedla najprv prednášku v teoretickej rovine a následne zadala pokyn na realizáciu techník. Členovia DS Delfín sa toho zhostili na vysokej úrovni. Podstatou bolo, že sa nejako zvlášť na konferenciu nepripravovali. Išlo tu o momentálny pocit, nastavenie, postoj.

Medzi účastníkmi konferencie boli aj vysokoškolskí študenti zo zahraničia. Keďže išlo o techniky, kde sa využíva minimum slov, teda o neverbálne, porozumeli im všetci. Takéto odborné stretnutia sú veľmi prínosné pre všetkých zúčastnených, a čo je ešte bonusom? To, že sa aj touto cestou pripravujeme na štúdium na VŠ.

„TROŠKU TOHO, TROŠKU TOHO, JE TAM TOHO... A UŽ TO V KOTLI VRIE”

Liana Ivanová

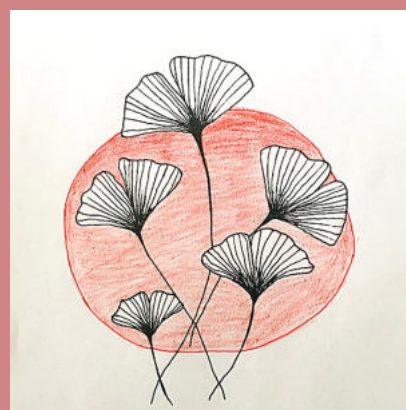
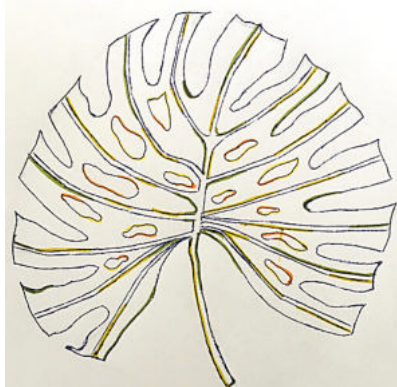
Divadelný súbor Delfín sa aj touto replikou prezentoval na podujatí Halloween na terase. Dramatický výstup sa odohrával v exteriéri, v parku pri Átrium klube MČ Košice - Západ.

Šikovné "bosorečky" hľadali v inscenácii vhodné ingrediencie do kotla, na oslavu bosoráckeho sviatku. No čo sa nestalo... Našli medzi ľuďmi hlúpeho Jana aj krásneho princa. No kým krásny princ zaspal od strachu ako Šípková Ruženka, hlúpy Jano im z kotla vyjedol všetko, čo tam mali. Darmo sa bosorky chystali, darmo zo seba robili páradnice. Nič nepomohlo. Zostali hladné, smädné a namosúrené.

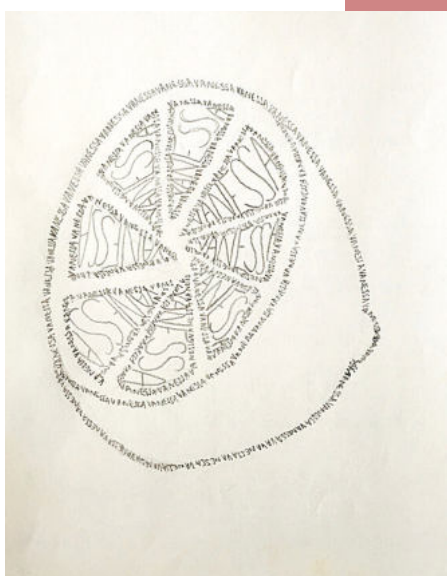
Takto sa skončil príbeh bosoráckeho sviatku.

Diváci zatlieskali a deti sa veľmi tešili, že sa môžu s bosorkami odfotiť, alebo si aspoň vyskúšať kotol, teda sadnúť si doň. Ešteže už potom bosorky nechceli nikoho variť. Ktovie, akoby to dopadlo.

PEROKRESBA

TVORBA

METODIKA
EDUKAČNÝCH
ČINNOSTÍ

AJ ŽIACI VEDIA POMÁHAŤ

Gabriela Frolišová

Podat pomocnú ruku najbližším a priateľom, keď to potrebujú, je pre mnohých prirodzená vec. Starostlivosť, hrejivé slovo, vypočutie, byť nablízku, či ochota je znakom podporných ľudí, ktorých nie je nikdy dosť. No venovať kúsok svojho voľného času a dobroty v prospech druhých, je skutočne veľkorysé. Všetci nemáme takéto úmysly.

Naša Martinka Szilassyová však svoje srdce otvorila a myšlienka pomáhať iným, jej zdá sa, dáva v živote zmysel.

Žiačka tretieho ročníka odboru sociálno - výchovný pracovník sa rozhodla svoje srdce, pracovité ruky a podporné myšlienky venovať "svetu pomoci." Vydala sa na cestu. Stala sa **dobrovoľníčkou v mimovládnej organizácii** pôsobiacej v oblasti náhradnej starostlivosti, pomoci ohrozeným rodinám na Slovensku a pomoci obetiam trestných činov Úsmev ako dar.

Čo ťa priviedlo k dobrovoľníctvu?

K dobrovoľníctvu som sa dostala celkom nečakane, keď som dostala ponuku byť **animátorkou** v tábore pred začiatkom leta 2022. Neváhala som to prijať, pretože žiadna skúsenosť nie je na škodu.

Momentálne pôsobiš ako dobrovoľníčka v organizácii Úsmev ako dar. Čo je hlavnou činnosťou tohto združenia?

Úsmev ako dar podporuje niekoľko cieľových skupín. Napríklad, Centrá pre deti a rodiny, rodiny v ťažkých životných situáciách, buduje sociálne nájomné bývanie a taktiež aj vzdeláva, sprevádza záujemcov o náhradné rodičovstvo.

"Nič nenahradí ten nezabudnuteľný pocit vďačnosti, aký som cítila od všetkých deťí."

Čo je náplňou Tvojej práce dobrovoľníčky?

Náplňou mojej práce je pomoc pri rôznych akciách, ktoré Úsmev ako dar organizuje, alebo sa na nich podieľa.

Úsmev ako dar
aby rodina
zostala spolu

Ako prebieha Tvoj „dobrovoľnícky“ deň?

Každý môj deň strávený dobrovoľníckou činnosťou sa líši. Čo môžem, ale dosvedčiť je, že dni strávené na táboroch pre mňa boli najproduktívnejšie.

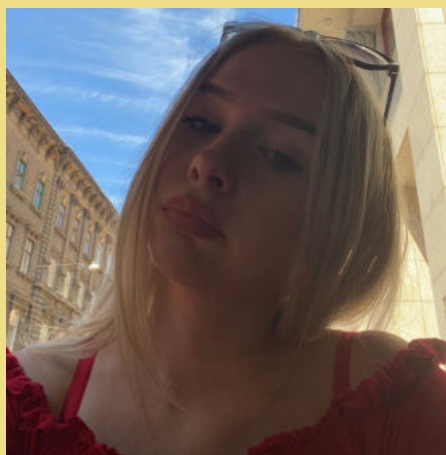
Rozmedzie veku detičiek z Centier pre deti a rodiny (CDR) bol od 6-17 rokov.

Každý deň som vstávala o 6:30 ráno. aby som sa nachystala a zobudila deti. Po vykonaní osobnej hygieny sme si zacvičili. Po raňajkách sme uskutočnili niekoľko športových, kreatívnych a aj zoznamovacích aktivít a hier, pri ktorých sme sa navzájom zblížili. V čase obeda nastal oddych na dve hodiny, ktoré som väčšinou strávila s deťmi alebo krátkym „šľofíkom.“

Do večere sa uskutočnilo mnoho zábavných aktivít a nasledovalo vyhodnotenie dňa, pri ktorom každý povedal, čo sa mu páčilo, prípadne aj nepáčilo. Priestor pre zlepšenie nás, dobrovoľníckov.

Po večierke ešte deň nekončil. Áno, niekedy sa možnosti aktivít minuli, tak sme vymýšľali nové, zábavnejšie.

Počas týchto dní som zo seba dala von množstvo energie, ale nič nenahradí ten nezabudnuteľný pocit vďačnosti, aký som cítila od všetkých detí.

"Jeden človek síce nedokáže zmeniť celý svet, ale aj málom sa dá ovplyvniť a pomôcť!"

Venuješ sa len jednému konkrétnemu klientovi, alebo navštevuješ a pomáhaš aj viacerým?

Zatiaľ som sa venovala prevažne skupinám. :)

Čo si o sebe zistila počas praxe dobrovoľnícky?

Zistila som, že sa v budúcnosti určite chcem venovať sociálnej práci, pretože ma práca s ľuďmi veľmi naplňuje.

Áké podmienky si musela splniť, ak si sa chcela stať dobrovoľníčkou?

Minimálny vek pre začiatok dobrovoľníctva je 15 rokov a dobrovoľník, ktorý má menej ako 18 rokov, musí na požiadanie dodať aj súhlas zákonného zástupcu s výkonom dobrovoľníckej činnosti.

Dobrovoľníctvo je priestorom pre učenie sa a zbieranie skúseností, čo si myslíš Ty so svojimi skúsenosťami?

Som si istá, že veci, ktoré som sa naučila praxou, nemôžem nahradiť prečítaním článku na internete. Som zástanca príslovia: Lepšie raz vidieť ako stokrát počuť.

Čo by si zdôraznila a odkázala záujemcom o dobrovoľnícku činnosť, či budúcim dobrovoľníkom?

Dobrovoľníctvo by som vrelo odporučila každému a v každom veku. Je to životná skúsenosť, na ktorú nikdy nezabudnete. **Stačí iba kúsok času a najmä ochoty pomôcť druhým.** Deti a aj rodiny príjmu Vašu pomoc s veľkou vďakou. Jeden človek síce nedokáže zmeniť celý svet, ale aj málom sa dá ovplyvniť a pomôcť.

„ROZHOVORka“ s absolventom

Gabriela Frolišová; archív FF

**Štúdium na SSOŠ
Bukovecká 17,
Košice:**

2015 - 2016

**Študijný odbor na
SSOŠ Bukovecká
17, Košice:**

sociálno - výchovný
pracovník

Zamestnanie:

psychológ

Univerzita:

UPJŠ

Fakulta:

Fakulta filozofická

Školský rok je už v polovici, vianočné prázdniny pred dverami. Čas pre stretnutia sa s blízkymi, načerpanie energie, splnenie prianí či rekapitulovanie tohto roka.

Mgr. František Forgáč po úspešnom ukončení nášho štúdia v odbore sociálno - výchovný pracovník pokračoval v nasmerovanej ceste poradenstva. Jeho kroky spoznáte v rubrike „ROZHOVORka“ s absolventom.

Ferko, študoval si psychológiu a v súčasnosti pracuješ v Centre pedagogického a psychologického poradenstva a prevencie, Zuzkin Park 10 v Košiciach na pozícii psychológa.

Realizuješ prevencie sociálno-patologických javov na školách, psychodiagnostiku detí a žiakov, kariérne poradenstvo pre žiakov, poradenstvo pre žiakov, rodičov a pedagógov.

**Čo ťa presvedčilo venovať sa psychológii a nesmerovať cestu vo
vystudovanom odbore?**

Na strednú školu som prišiel študovať hlavne kvôli predmetu psychológia. Zo začiatku ma vo všeobecnosti zaujímal pochopiť človeka. Pochopiť to, prečo nejakým spôsobom rozmýšľa, koná, cíti nejaké emócie. Postupom času som prišiel na to, že je to tá oblasť v ktorej chcem svoj život smerovať.

**Čo ťa príjemne prekvapilo a čo najviac vytrápilo na začiatku
učenia?**

Počas štúdia nás samozrejme vytrápili v nosných predmetoch ako metodológia a štatistika, keďže sme nemali štátnu skúšku, ale len obhajoby záverečnej práce. Príjemne ma prekvapili praktické predmety, ktoré mi dali taký začiatkový drive, do toho, pomaličky, začať chápať prežívanie a správanie človeka. Samozrejme najviac informácií a nástrojov práce s klientom dala až prax, práca či už skupinová alebo individuálna a podnety od kolegov.

**Spomínaš si ešte na časy u nás, na svojich učiteľov, sedenie nad
knihami, či „spesťrenie vyučovacích hodín“?**

Spomínam si na oboje. Hlavne na takú vyváženosť v kontexte výkonu a oddychu.

Aké boli tvoje ďalšie kroky v profesijnom raste a v čom ti pomohlo štúdium na našej škole?

Ešte v poslednom roku môjho štúdia som absolvoval kurz Rorschachovej metódy. Sú to tie atramentové škvrnky, ktoré často môžeme vidieť u psychológov v amerických filmoch. Po ukončení školy som nastúpil do CPPPaP na oddelenie prevencie a sociálneho rastu. Ako sa hovorí, prax je vždy odlišná ako štúdium. Toto oddelenie je dynamickejšie, keďže ku klasickej psychodiagnostike a poradenstvu sa pridáva aj prevencia na školách. K super začiatku prispeli aj ochotní kolegovia a adaptačné vzdelávanie, ktoré som mal počas prvého roku mojej praxe. Pomaličky som sa učil ako pracovať s kolektívom. Neskôr som sa zúčastnil na vzdelávaniach krízovej intervencie, práce s terapeutickými kartami. S každou novou skúsenosťou ako napríklad krízové intervencie, spolupráce s kolegami sa posúvam ďalej a ďalej.

Čo si využíval zo štúdia strednej školy počas pokračovania štúdia na vysokej?

Štúdium na strednej škole mi dalo taký základ do štúdia psychológie a to hlavne do kognitívnej a sociálnej psychológie.

Stretávaš sa s našimi absolventami, spolužiakmi v odbornej praxi?

Ešte som sa nestretol.

Aký je tvoj pracovný deň? V akom čase začínaš pracovať a kedy končíš?

V práci začínam spravidla o 7:00 a podľa plánu práce idem buď na školu, kde máme naplánované univerzálne prevencie, programy, alebo na depistáž. Potom konzultujem s triednym učiteľom, školským psychológom, špeciálnym pedagógom, výchovným poradcom alebo rodičom, podľa potreby. Ak mám poradenstvo alebo psychodiagnostiku, tak testujem, vyhodnotím, skonzultujem výsledky so zákonným zástupcom a potom píšem správu s odporúčaniami, pre rodiča a pre školu. Z práce odchádzam spravidla 15:00.

Aké sú v súčasnosti požiadavky pre prijatie psychológa do praxe, aké by mal mať podľa teba osobnostné predpoklady?

Pre začínajúceho absolventa je hlavné také chcenie pracovať, učiť sa a zlepšovať sa. Brať veci s pohodou a s nadhľadom, všetko sa dá vyriešiť, len na to treba čas.

Čo by si poradil našim žiakom, keď chcú byť úspešnými vo svojom odbore a chcú byť dôsledne pripravení na svoju budúcu pracovnú kariéru? Recept na úspech?

Najviac sa naučíme z tej situácie, ktorej sa najviac bojíme.

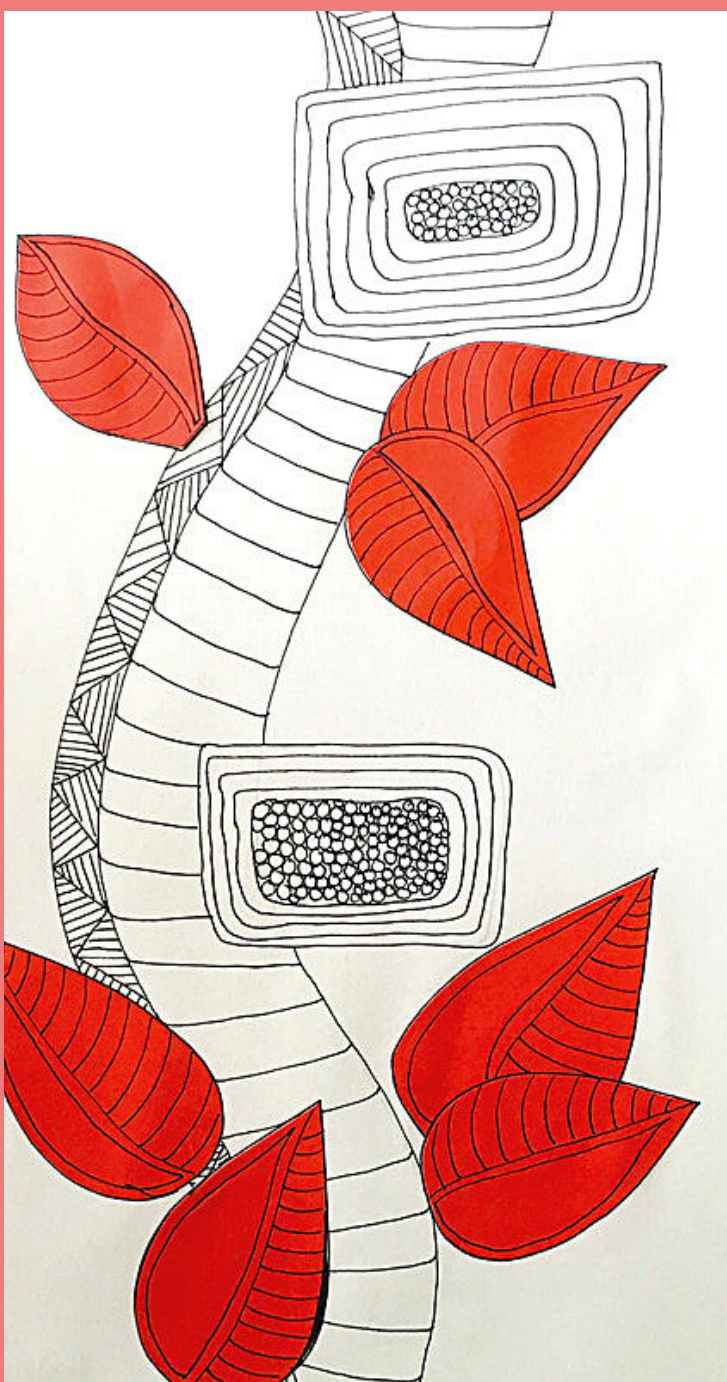
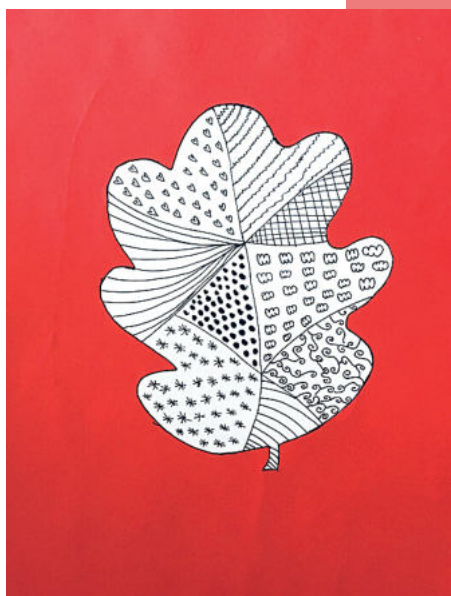
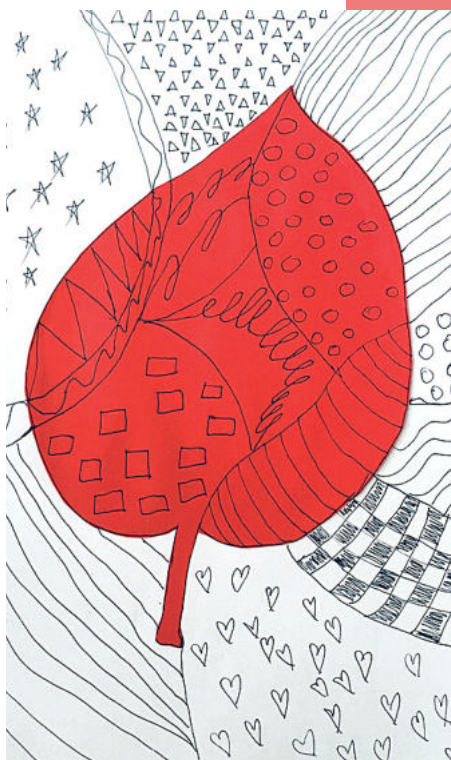
Ďakujem za rozhovor a želám vyriešené prípady, čas pre oddych a osobné úspechy.

TVORBA ŽIAKOV 3.A

DOODLE ART

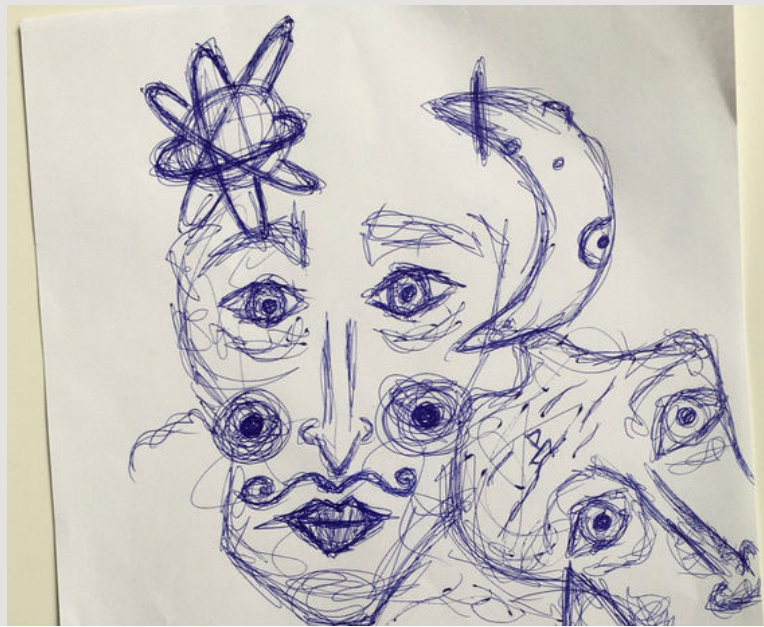

K R E S B A

PEROKRESBA

Turisticko - plavecký kurz spolu s našimi žiakmi 1. - 4. ročníkov. Jesenné Tatry nesklamali. Nieкто okúsil po prvýkrát vibramky, nieкто po kopcoch lietali.

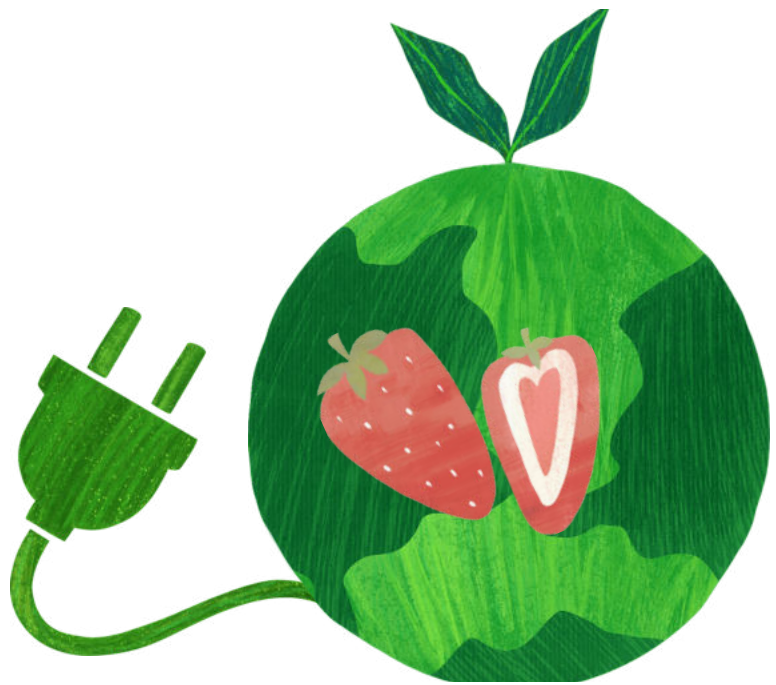

HALLOWEEN

SPESTRENNÝ ZAČIATOK JESENNÝCH PRÁZDNIN
PRIPRAVIL ŠTUDENSKÝ PARLAMENT
SSOŠ BUKOVECKÁ 17!

DEŇ ZDRAVEJ VÝŽIVY!

Žiaci aj učitelia spojili príjemné s užitočným. Vystrojili spoločné hody zo zdravých, domácky vyrobených pochutín. Švédske stoly boli plné rôznych lahodných chutí. Koláče, nátierky, ovocie, zelenina aj orechy. To všetko zdobilo náš zdravý stôl. Akciu pre podporu zdravia pripravili členovia Školského parlamentu.

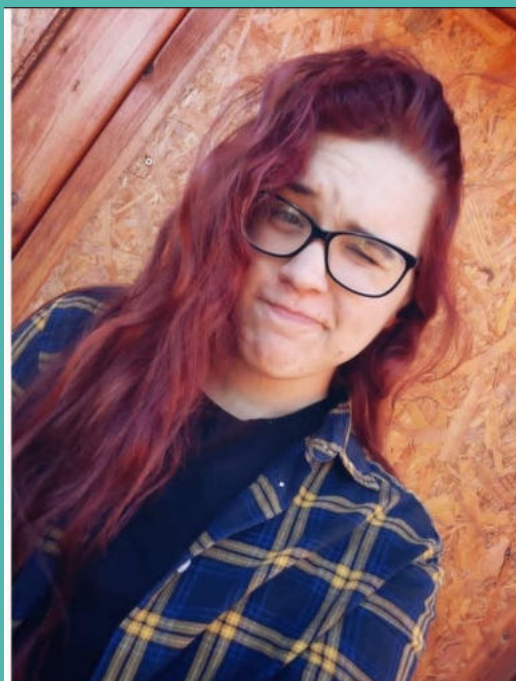
KONFERENCIA ŠPECIÁLNA OLYMPIÁDA SLOVENSKA

Moja nová skúsenosť - účasť na medzinárodnej konferencii Šport - nástroj k sociálnej inklúzii v bulharskej Sofii.

Bola som vyslaná ako dobrovoľníčka, tlmočníčka a zároveň asistentka špeciálneho športovca, ktorý súťažil v Špeciálnej olympiáde Slovenska. Okrem dvoch tréneriek (E. Bočeková a D. Kočiová) sa konferencie zúčastnil samotný športovec N. Nguyen.

Prvýkrát som hovorila na verejnosti po anglicky, fungujúc ako podpora pri prezentovaní výsledkov úspešného takewondového športovca a bežca Norka Nguyena. Bola to veľká udalosť v našom živote, aj v živote slovenských, špeciálnych olympionikov.

"Nejde o dokonalý výsledok, stačí mi, že to dieťa robilo s elánom, radostou."

ŠKD? MOJE PRVÉ ZAMESTNANIE

Milena Bodnárová

Čerstvá absolventka odboru MŠaV, - vychovávateľka zo Školského klubu detí, Zuzana Mačingová (20). Vychovávateľka a tvorivá dizajnérka zberateľských kartičiek.

Pracuje v Školskom klube detí na Základnej škole v Košiciach. Deťom niekoľko mesiacov ukazuje cestu objavov, prostredníctvom kreatívnych techník. Jej pracovný deň je pestrý, neustále výkonný.

Si čerstvá absolventka. Čo rozhodlo, že vychovávateľstvo zvíťazilo pred učiteľstvom v materskej škole a stalo sa Tvojím prvým zamestnaním?

Myslím, že v otázke je rovno odpoveď. Som čerstvá absolventka, v MŠ idete od základov, preto je pre mňa asi väčšia istota ten základ preskočiť a začať s deťmi, ktoré už niečo vedia.

V čom spočíva práca vychovávateľky? Ako u Teba v ŠKD prebieha výchovný proces?

Predovšetkým viesť deti k rozumnému využitiu voľného času. Hlavne tu ide o chuť, deti v dnešnej dobe kvôli elektronike nemajú chuť a trpezlivosť niečo tvoriť. Ja, osobne, pracujem hlavne na tom, aby ju znova nadobudli.

Primárny vek dieťaťa je dôležitý pre rozvoj v každej vzdelávacej oblasti, ktoré sú pre Tvoje deti v ŠKD obľúbené?

Moje obľúbené sú určite výtvarné a pohybové/ športové.

Aké výsledky Tvojej práce sú pre Teba prínosom či podporou ďalej na sebe pracovať?

Keď je na deťoch vidno, že sa im aktivita naozaj páči a majú z nej úprimnú radosť. Osobne, nejde mi o dokonalý výsledok, stačí, že to dieťa robilo s elánom a radostou.

Vieme o Tebe, že nemáš deň, kedy by si netvorila. Prepájaš svoje kreatívne činnosti aj s prácou vychovávateľky? Ktoré techniky sú populárne u Tvojich detí v ŠKD?

Dá sa povedať, že skoro každý deň niečo tvoríme, ale momentálne si to deti už pýtajú samé, čo chcú realizovať, teším sa.

Aké to je byť najmladším členom v učiteľskom zbore?

Je to ťažké celkom, mala som problémy aj s tým, že kolegyně sa ku mne správali ako ku žiačke a nie, ako ku rovnocennej, ale nejako to už prestáva.

Čo by si poradila našim žiakom, keď chcú byť úspešní vo svojom odbore?

Byť trpezlivá a trvať na svojom. Stanoviť jasne pravidlá, hneď na začiatku a držať sa ich.

Čo ťa príjemné prekvapilo a čo najviac vytrápiť na začiatku práce?

Príjemne ma prekvapila ochota ostatných vychovávateľiek pomôcť novému človeku. No zarazil ma hlavne systém, veľa zapisovania údajov, známky, hodiny, plány a veľa ďalších vecí, ktoré som sa musela naučiť za veľmi krátky čas.

Hneď po absolvovaní strednej školy si nastúpila na pracovnú pozíciu vychovávateľky na pracovisku, na ktorom si praxovala počas školy. Aké to je byť samostatnou vychovávateľkou a nie praktikantkou? Akú zmenu pociťuješ?

Pociťujem veľké zmeny, hlavne v zodpovednosť. Keď prichádza žiak na prax, je tam v presne stanovenom čase, hodiny s aktivitou, ktorú si možno pripravoval aj týždeň, alebo niekoľko dní.

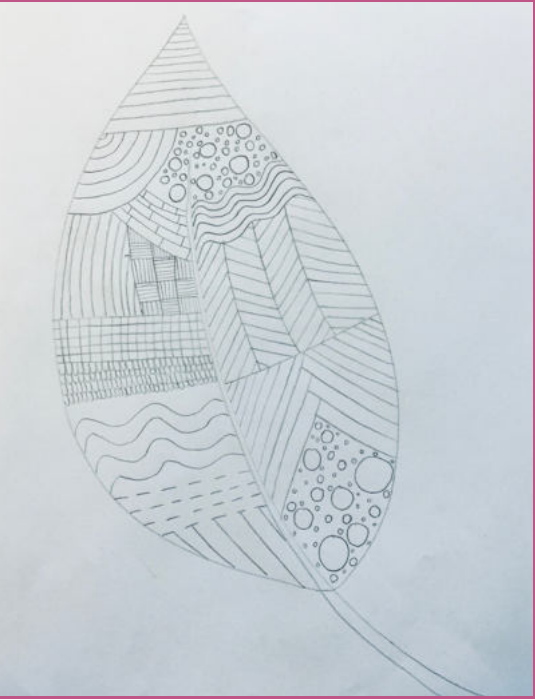
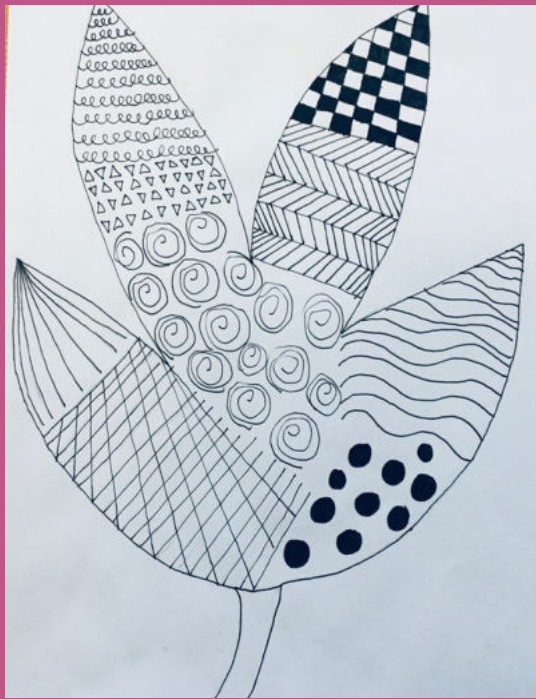
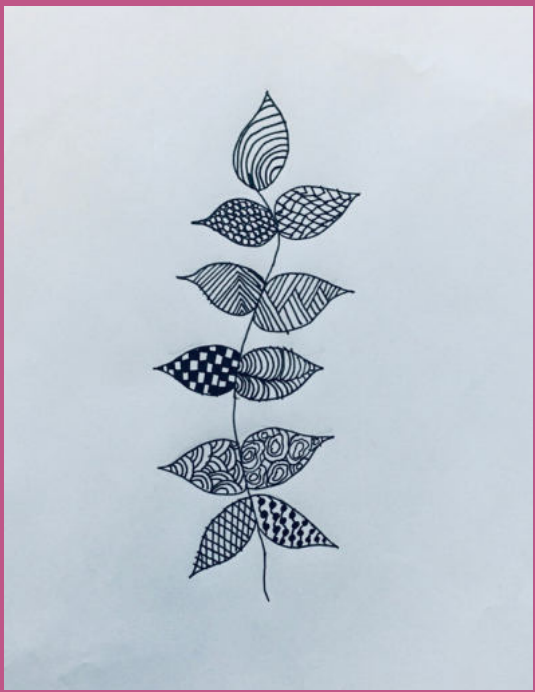
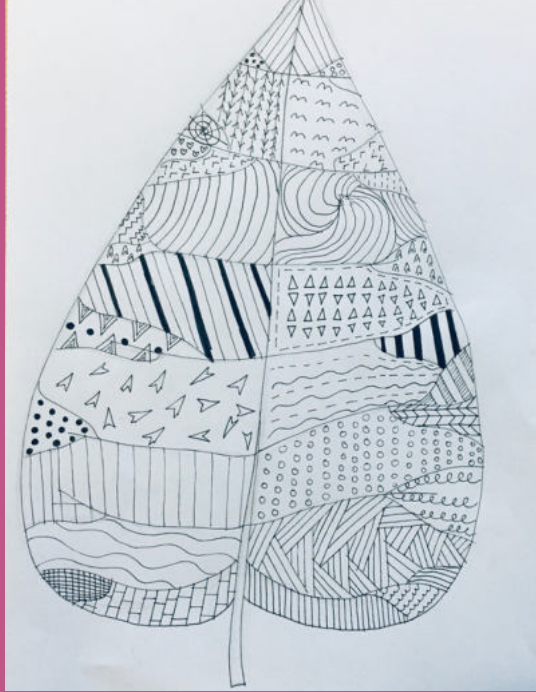
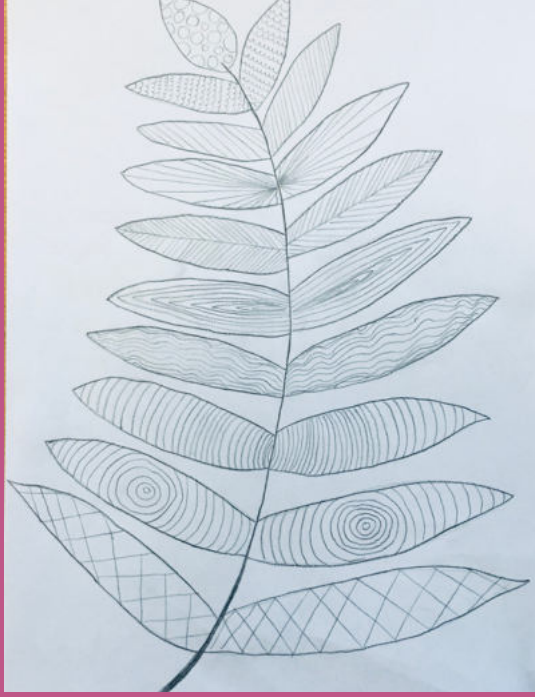
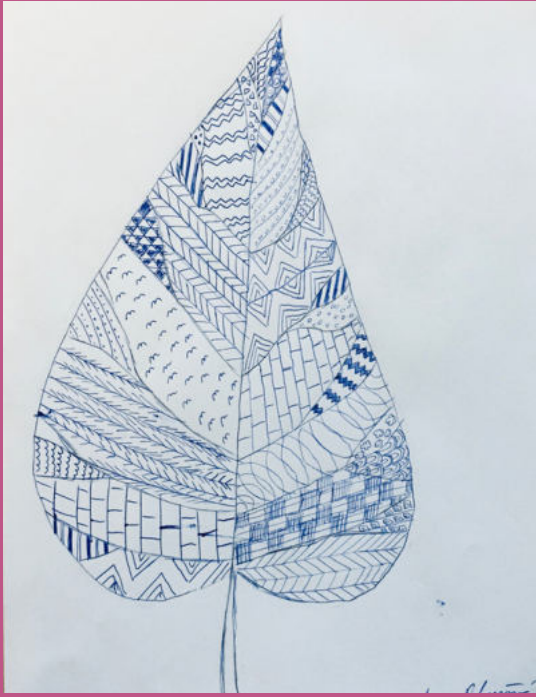
Keď ste už samostatným pedagógom, tie aktivity musíte pripravovať zo dňa na deň a plus, riešite ďalších 500 vecí okolo toho. Teda, zo začiatku to je dosť náročné.

Pripravuje naša škola našich žiakov dostatočne na prácu hneď po ukončení štúdia?

Ja si myslím, že celkom áno, ale žiadna prax a teória na školách sa nedá porovnať so skutočnou praxou. Povedala by som to takto. Základ máme veľmi dobrý, zvyšok sa učíme za pochodu.

Držíme prsty, ďakujem za rozhovor.

METODIKA VÝTVARNEJ VÝCHOVY 1.-4. ROČNÍK

SPOZNÁVANIE CUDZINY, ŠTÚDIUM A ŽIVOT

Gabriela Frolišová

Vianočné prázdniny, výnimočný čas pre stretnutie sa s blízkymi, načerpávanie energie, plnenie prianí či rekapitulovanie roka. Jedno pranie sa mi splnilo. Preto sa veľmi teším, že si naša bývala žiačka odboru sociálno – výchovný pracovník, Bc. Slávka Novosad, našla chvíľku pre spoločné zaspomínanie. Očarila ju oblasť religionistiky a neskôr dizajnu. Pokračovala v netradičnej ceste vzdelávania sa. Čo ju stretávalo na tejto púti spoznajte v rozhovore z ďalekého Švédska.

Slávka, študovala si religionistiku (FFPU), udržateľnú módu a textilný dizajn (KEA – Udržateľná móda Kodaň, The Swedish School of Textiles Borås, Švédsko) a v súčasnosti pracuje ako textilná dizajnérka na voľnej nohe. Čo ňu presvedčilo, venovať sa textilnému dizajnu a nesmerovať cestu vo vyštudovanom odbore?

Ja som vždy bola kreatívny typ a rada som tvorila, objavovala nové materiály a techniky, kreslila, fotila, šila. Po skončení strednej školy som sa však rozhodla pre štúdium religionistiky na Prešovskej univerzite. História a náboženstvo, predovšetkým východné filozofie ma vždy veľmi zaujímali, no po ukončení bakalára som sa i tak rozhodla v tomto odbore nepokračovať.

Už po základnej škole som mala dosť veľký problém rozhodnúť sa pre smerovanie strednej a neskôr vysokej školy. Nie, žeby som nevedela, čo chcem, ale preto, že ma bavilo veľmi veľa rozličných vecí a nevedela som sa rozhodnúť a zostať pri jednej. Preto sociálno-výchovný pracovník na SŠ, religionistika na slovenskej univerzite a móda a dizajn na VŠ v zahraničí. Aj keď sa dnes sociálnej práci ani religionistike profesionálne nevenujem, obe pre mňa ostali záujmom aj inšpiráciou, ktorá ma v živote veľmi ovplyvnila.

Počas štúdia som sa učila meniť režim zo strednej na vysokú školu. Stredná škola je každodenná, domáce úlohy, memorovanie učiva, stres zo skúšania pred tabuľou a veľa testov. Na výške, závisiac od odboru, sme hodiny nemali každý deň. Hodiny, aj predmety sa líšili v semestri. Zdôrazňuje sa samostatnosť, to, čo vložíte do svojho vzdelania sa vám vráti.

Začiatky štúdia a vlastne, všetkých mojich štúdií boli vždy zaujímavé a vzrušujúce, aký každý, nový začiatok.

Rýchlo som sa však dostala do rutiny a zistila, o čom štúdium naozaj je. Dávanie - branie, učiteľia - spolužiaci, ovplyvnenie skúsenosťou. Nemyslím si ale, že som mala nejaké väčšie prekážky alebo trápenia, možno, niekedy taká frustrácia, keď veci systémovo nefungujú tak, ako by mali.

Spomínaš si ešte na časy na našej strednej škole, učiteľov, sedenie nad knihami či netradičné vyučovanie?

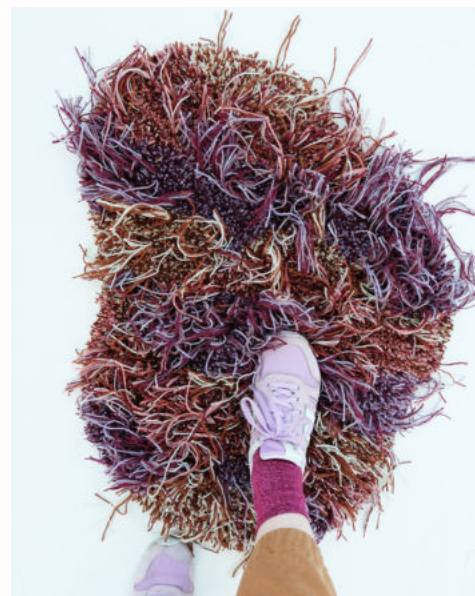
Samozrejme! :) Zo strednej mám pekné spomienky! Pamätám si na našu triednu, E. Chomovú, t.č. Kostíková, ktorá akurát začala učiť a my sme boli jej prvá trieda! Pamätám si na Vás, pani Frolišová, ako ste nás často skúšali zo slovenčiny a museli sme sa naspamäť učiť poéziu. To mi teda vôbec nechýba. :) V spomienkach Vás mám ako vtípnú a priateľskú osobu, ale boli ste na nás aj dosť prísna, na čo sa s odstupom času pozerám s úsmevom. Viem, že Vám záležalo na našom vzdelaní. Ostatní učiteľia mi popravde, veľmi v pamäti neutkveli, už je to predsa skoro 15 rokov (maturita v 2007/2008).

Vždy ma pobavia spomienky na všetky kreatívne spôsoby, ako a kde skryť ťaháky pri písomke, taktiež i na večné sťažovanie sa na obedy a pravidlá ohľadom prezuviek. :) Nezabúdam na prax v liečebno-výchovnom sanatóriu v Barci, kde sme zažili mnoho pekných chvíľ s detičkami!

Tvoje ďalšie kroky v profesijnom raste smerovali do zahraničia, pomohlo Ti aj štúdium odboru SVP?

Zo štúdia odboru SVP som najviac využívala sebadisciplínu, ktorú som sa postupne musela naučiť. Tá sa zide nielen pri štúdiu na strednej či výške, ale aj všeobecne, v pracovnom a súkromnom živote. Po ukončení strednej školy som šla študovať religionistiku do Prešova. Táto téma ma vždy veľmi bavila a stále baví, len kvalita vzdelania na Prešovskej univerzite ma až tak neočarila. V prvom ročníku magisterského štúdia som sa rozhodla svoje štúdium ukončiť a ísť do zahraničia. Rozhodla som sa pre **Dánsko**, čo mala byť pôvodne len letná brigáda. Nakoniec sa pretavila do štúdia, práce a zapustení koreňov na sedem rokov.

V Kodani som dva roky študovala udržateľnú módu, kde potom, bohužiaľ, tento program zrušili. Tak som sa rozhodla pokračovať v textilnom dizajne vo **Švédsku**, kde momentálne žijem. Ja som v 33-rokovej, trojke, trošku, večný študent, ale nemenila by som to. Roky štúdia som vždy striedala s pár rokmi práce, čo mi dalo priestor rozmyslieť si, čo ma baví najviac a čomu sa chcem v ďalších rokoch venovať. Aj keď je to asi trochu neortodoxné, nikdy som svoj život nežila podľa plánov iných ľudí a taktu mi to vyhovuje. :)

Čo Ťa oslovilo a naopak odradilo pri štúdiu v zahraničí?

V zahraničí sa študuje veľmi inak od slovenského systému. Pre mňa je tam štúdium také voľnejšie, v tom najlepšom zmysle: kladie sa dôraz na samostatnosť a spoluprácu. Zodpovednosť má každý študent sám za seba. Štúdium často pozostáva z rôznych skupinových projektov, čo ma nie vždy až tak bavilo, keďže som zo Slovenska na to nebola zvyknutá. Po čase som si uvedomila, že tento systém funguje lepšie a som vďaka tomu viac pripravená na budúcu spoluprácu, s rôznymi typmi ľudí, ktorá je v profesionálnom, ale aj osobnom živote veľmi dôležitá.

Ďalšia vec, čo ma príjemne prekvapila, boli vzťahy s učiteľmi. Máte oveľa osobnejší a priateľskejší vzťah na báze prvého mena, bez titulov a vynucovaných hierarchií (u nás na Slovensku), čím sa búrajú nepotrebné predsudky. **Vytvorí sa akýsi bezpečný priestor, kde sú si všetci rovnocenní a úlohou učiteľa, nie je diktovať fakty, ale motivovať a viesť študenta k najlepším výsledkom.**

V porovnaní s Prešovskou univerzitou to bol pre mňa obrovský rozdiel. Tá ma negatívne prekvapila v ich prístupe: hodiny nám často rušili alebo presúvali bez upozornenia. Profesori sa niekedy neukázali aj niekoľko týždňov a moja bakalárska skúška bola úplne fiasko, keď dekan na chodbe hodinu telefonoval a potom mi dal C bez toho, aby počul moju jedinou odpoveď. Z mojej osobnej skúsenosti by som vám štúdium v zahraničí odporúčala, každému. **Ak sa vám taká možnosť naskytne, hoci len na jeden semester alebo výmenný pobyt cez Erasmus, choďte.** Mne to veľmi otvorilo obzory a naučilo ma to veľa o sebe, aj o svete.

Aký je tvoj pracovný deň? V akom čase začínaš pracovať a kedy končíš?

Keďže som študentkou Bc. textilného dizajnu, moje dni vyzerajú veľmi pestré. Momentálne som na trojmesečnej stáži v Holandsku, kde pracujem v malom **dizajnovom štúdiu Smink Studio**, ktoré sa venuje **sietotlačeným kachličkám**. Tie sú ručne vyrábané s potlačou rôznych geometrických vzorov. V závislosti od usporiadania a farebných kombinácií môžu byť minimalistické či komplexné. Keramika je médium, ktoré som doteraz nemala šancu objaviť a aj napriek tomu, že sa od textilu líši, používa rovnakú techniku sietotlaču. Dá sa využiť na rôzne materiály a médiá. Tu pracujem na plný úväzok od 10.00 do 18.00, pričom dva dni do týždňa pracujem z domu na ich a na mojich vlastných projektoch. Keďže som v poslednom ročníku svojho štúdia, po návrate do Švédska sa začnem venovať svojmu diplomovému projektu, do mája budúceho roka.

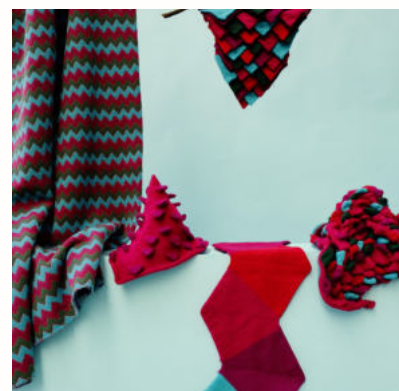
Aké sú v súčasnosti požiadavky pre prijatie do zamestnania v zahraničí, aké by mal mať podľa teba osobnostné predpoklady?

Záleží od oblasti, v ktorej by ste chceli pracovať, vášho vzdelania a kvalifikácií. Čo sa týka osobnostných predpokladov, povedala by som, že **otvorenosť a zvedavosť vás dostanú ďaleko**. Určite tiež **kritické myslenie, sebaistoosť, disciplína a chuť objavovať, skúšať a učiť sa nové veci**. A samozrejme **ovládanie aspoň jedného cudzieho jazyka**, čo je nevyhnutné pre komunikáciu všade mimo Slovenska.

Pracuješ ako dizajnérka na voľnej nohe, na čom aktuálne konkrétne tvoríš?

Po skončení svojej stáže budem pokračovať v spolupráci, ktorú sme si so Smink Studio vybudovali, ako **freelance dizajnérka**. Tiež som minulý rok popri štúdiu založila svoju **dizajnovú značku Chica Botánica**. Venujem sa prírodnému farbeniu textilu, ktoré je jednou z mojich vášní, už nejaký ten rok. Odvtedy predávam svoje výrobky cez **škandinávsku značku Aplace** a tiež sa črtá spolupráca so slovenskou platformou, ktorá poskytuje priestor novým dizajnérom, venujúcim sa predovšetkým pomalému a udržateľnému dizajnu.

Moja vlastná značka v rámci tvorby momentálne trochu stagnuje, keďže som v zahraničí. V blízkej budúcnosti budem mať plné ruky práce so svojím diplomovým projektom. Rada by som moju značku osviežila a od budúceho leta znovu rozbehla. Mám v pláne napísať malú knižku, alebo príručku prírodného farbenia v slovenčine.

Tvoja tvorba je pestrofarebná, ozdobná aj úžitková, ktorý materiál preferuješ?

Ďakujem! Teším sa, že je takto vnímaná. Pod značkou **Chica Botánica** pracujem hlavne s **hodvábom a rôznymi prírodnými materiálmi ako vlna, bavlna či lan**. Na farbenie používam prírodné zdroje, pigmenty, rastliny, kvety a bio zvyšky, ktoré skrývajú ohromné veľa potenciálu. Vyrábam doplnky ako gumičky, masky na spanie a levandulové relaxačné vrecúška, ale v budúcnosti by som chcela tvorbu rozšíriť aj na oblečenie a bytové doplnky.

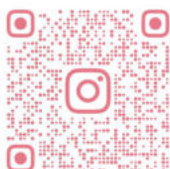
Čo sa týka mojej tvorby počas štúdia, rada experimentujem s farbami a materiálmi. Venujem sa hlavne tkaniu a tlačí, kde objavujem nové motívy a povrchové textúry a pracujem s rôznymi prírodnými, aj syntetickými materiálmi. Môj posledný projekt v tkaní bol o povrchovej štruktúre, textúre a pohybe, kde som použila bavlnenú, elastickú a medenú niť, v spojení so zaujímavou 3D tkacou väzbou. Výsledkom bola textúrovaná tkanina s dynamickými vlastnosťami. Tkanie sa plánujem profesionálne venovať aj v budúcnosti.

Tvoje obľúbené myšlienky, či pravidelné aktivity?

Okrem textilného dizajnu a tvorenia sa venujem jóge, umeniu a kultúre, feminizmu, pestovaniu svojich rastliniek, výletom do prírody a analógovému fotografovaniu. Tiež rada cestujem do nových, ale aj sa vraciam do svojich obľúbených krajín, ktorými sú Španielsko, Portugalsko a India.

Čo by si poradila našim žiakom, keď chcú byť úspešnými vo svojom odbore a chcú byť dôsledne pripravení na svoju budúcu pracovnú kariéru? Recept na úspech?

Neviem, či mám recept na úspech, aspoň nie taký, ktorý by sadol každému. :) Moja univerzálna rada? **Doprajte si čas na to, aby ste zistili, čo vás baví, čo vám rozbúcha srdce, v čom sa cítite sami sebou a ako doma.** Mne to trvalo dlhšie, ale neľutujem ani sekundu. Buďte otvorení skúšaniam nových vecí a nedajte sa odradiť problémami či chybami.

Ďakujem Ti za rozhovor a želám mnoho radosti v osobnej a pracovnej oblasti.

@chicabotanica_@slavka.nov @textileslavka

Hobky žiakov

Gabriela Frolišová

Samuel Cingel'

Prišiel som na svet a už vtedy som „spieval ako píšťalka.“ Každý, kto ma pozná, vie, že rád pomôžem ľuďom a som optimista. Strašne rád srandujem. **Spev a hudba je súčasťou môjho života a neviem si predstaviť žiť bez nich.**

Už ako 4 ročné dieťa ma babka učila krásne, slovenské ľudové piesne. Poznám ich dodnes. Môj prvý, veľký úspech bol spievať ako 12 ročný, a vyhrať súťaž Zlatý slávik. Odvtedy ma to bavilo, viac a viac spievať, zúčastňovať sa na speváckych súťažiach.

Aj voľný čas trávim spevom! Som členom v kostolnom zbore Svätej Barbory a každý piatok sa stretávame a trénujeme na svadby...

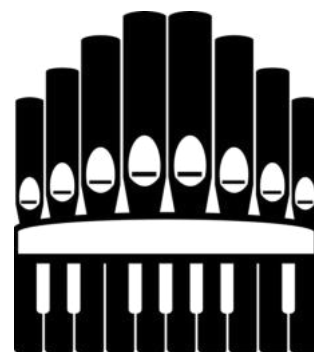
Koníčkom je pre mňa aj hra v kostole, na organe, stretávať sa s kamošmi, či sa s nimi zabáva. Chodiť fandiť na futbal, keďže som veľkým fanúšikom obecného futbalového klubu.

Čo by som bol za učiteľa, keby som nemal vzťah k deťom. Musím povedať, že vzťah k deťom rozhodne mám, aj mimo škôlky. **Spolu s katechétkou sme založili u nás v obci Detský spevácky zbor**, na čo som patrične hrdý.

Môžem vám povedať, že život ma naučil mnoho vecí a som vďačný za všetko, čo som prežil. Dúfam, že sa mi bude dariť naďalej.

Hlavne ďakujem rodine a mojim úžasným blízkym kamarátom, ktorí pre mňa znamenajú veľa, podporujú ma vo všetkom, bez nich to nebude ono.

„život ma naučil mnoho vecí“

Dominika Némethová

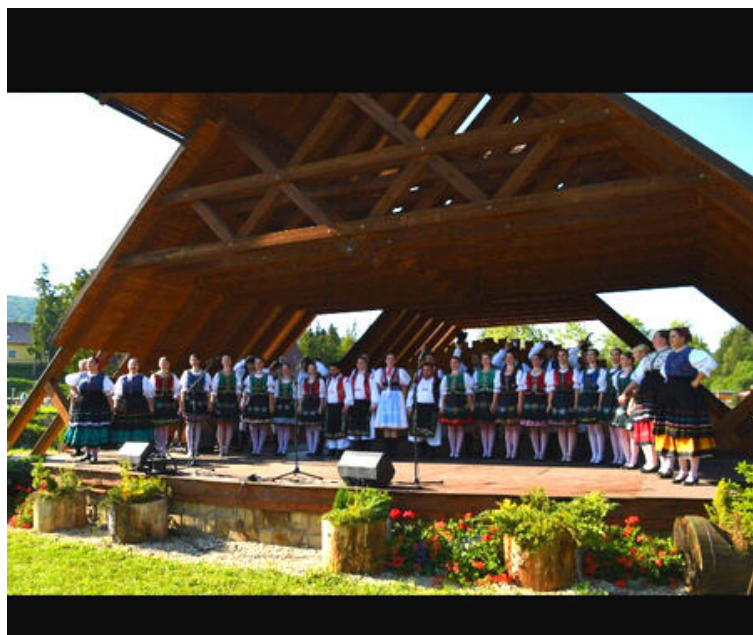
"lásku k hudbe mi niekto nezoberie"

Od malička ma lákal tanec. Stále, **ak sa zapla hudba, začala som hneď tancovať.** Vždy sa mi páčili ľudové piesne a tance. Ako malá som už pozerala na rôzne súbory. A tak som skúsila šťastie na talentových skúškach, v Dóme ľudového tanca, kde ma prijali. Mala som z toho veľkú radosť.

Prišla som do Železiariku, kde sme boli ešte všetci malí. Po troch rokoch som pomaličky prešla k vyššej úrovni a to do MFS Železko, kde sme boli už ako mládežnícky folklórny súbor. Vtedy som si uvedomila, že tanca sa tak ľahko nevzdám.

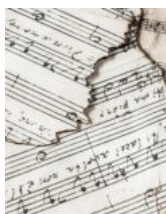
Obklopovali ma tam ľudia, ktorí mi boli a sú ako rodina. Sú pre mňa všetkým. Skoro všetok svoj voľný čas som postupne trávila na tanečnej sále, kde som si vždy vedela prevetrať hlavu.

Vystúpení bolo postupne viac a viac. Veľmi ma to naplňalo a neprestávala som. Milovala som ten pocit, stáť na javisku a tancovať. No veľmi ma lákala **najvyššia úroveň folklórneho súboru a to FS Železiar.** Nakoniec som sa tam aj ocitla. Splnila som si môj menší sen. Aj keď som tam ešte len kratšiu dobu, viem, že neprestanem. **Je to moja vášeň, moja radosť.**

Tamara Tresová

"nelutujem čas, ktorý som cimbalu obetovala"

Môj vzťah k hudbe sa vyvíjal od ranného detstva. Už ako 4 ročná som chodila na tanečnú, no po 2 rokoch som s tým prestala.

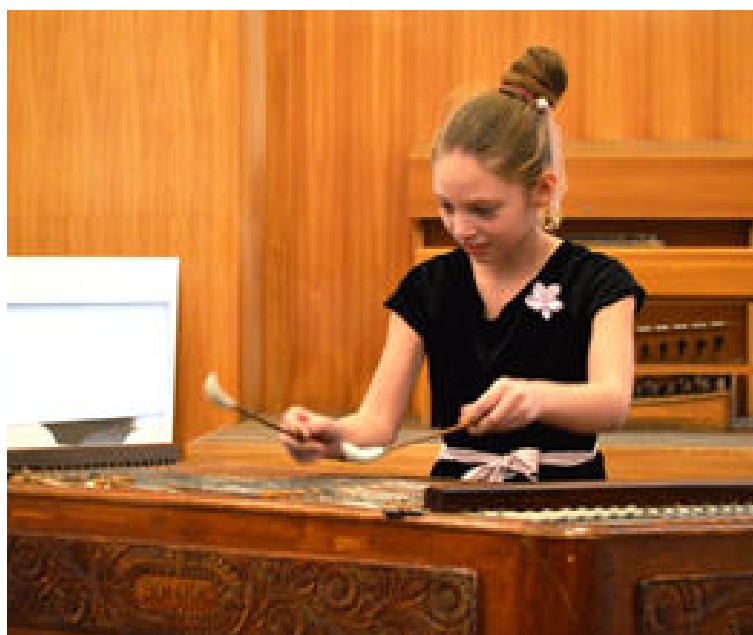
Každý týždeň som s mamkou čakala na hudobnej škole na sestru, kým sa jej skončí hodina cimbalu. Neskôr sa cimbal objavil u nás doma. Mala som ho už každý deň pred očami.

Tá láska k nástroju vznikala postupne, od mojich piatich rokov, keď sa mi pani učiteľka prihovarila: „Poď si skúsiť tuknúť.“ Skúsila som, a už som neprestala.

Stále som len hrala a hrala. Bola som do toho tak zažratá, že som prvý rok **zlomila jednu paličku až 3x**. To sa nepodarí len tak každému.

Každoročne som sa zúčastňovala na celoslovenskej súťaži v hre na cimbal, s umiestnením v zlatých pásmach. Tohto roku sme boli na Svetovom cimbalovom kongrese, kde som ešte spolu s pár ďalšími cimbalistami zo **Slovenska bola vybratá na reprezentovanie našej krajiny**.

Vôbec nelutujem čas, ktorý som tomu obetovala. **Je to pre mňa veľké odreagovanie a vypnem hlavu od všetkých problémov a starostí**. Vďaka láske k nástroju som spoznala úžasných ľudí a priateľstvá na celý život.

Sandra Mattová

"experimenty v kuchyni"

Už od mala som sa potulovala v kuchyni. Najprv len ochutnávala, neskôr pomáhala a teraz už to zvládam, všetko sama.

K pečeniu som sa dostala počas karantény. Keďže sme veľká rodina, stále mal niekto nejaký sviatok a všetko bolo zavreté. Tak som začala experimentovať v kuchyni s tortami.

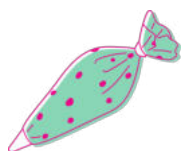
Najprv som začínala s menšími a jednoduchšími tortami. Neskôr som skúšala aj zložitejšie, ale oslovili ma aj iné koláče, ako tortové poháriky, tartaletky, zákusky a iné. Samozrejme, nie stále mi išlo všetko od ruky, a tak, ako by som si predstavovala.

Nikdy som sa nevzdala. Teraz je pre mňa pečenie radosť a zábava. Som rada, keď môžem robiť niečo, čo urobí radosť a úsmev na tvári aj druhým ľuďom.

Petra Nemcová

"príležitosť vypnúť a nechať sa unášať"

K pečeniu ma priviedla moja mamina. Keď som bola malá, vždy sme spolu piekli torty na narodeniny, zdobili perníky na Vianoce a piekli rôzne koláče. Sama **som sa začala venovať pečeniu v čase korony**, keď sme boli len doma a nikde nemohli ísť.

Piekla som najprv len koláče – punčové, linecké, makrónky, muffiny a rôzne ďalšie. Neskôr ma to začalo viac a viac baviť. Tak som sa odhodlala upiecť svoju prvú tortu. Bola som sklamaná, pretože mi nič nevyšlo tak, ako malo. Torta bola krivá, korpus mi splasol, zlý krém na potretie... No všetko, čo sa mohlo pokaziť, sa pokazilo. Vlastne, to **ma tak poháňalo, zakaždým som sa chcela zlepšiť** a urobiť lepšiu, krajšiu tortu.

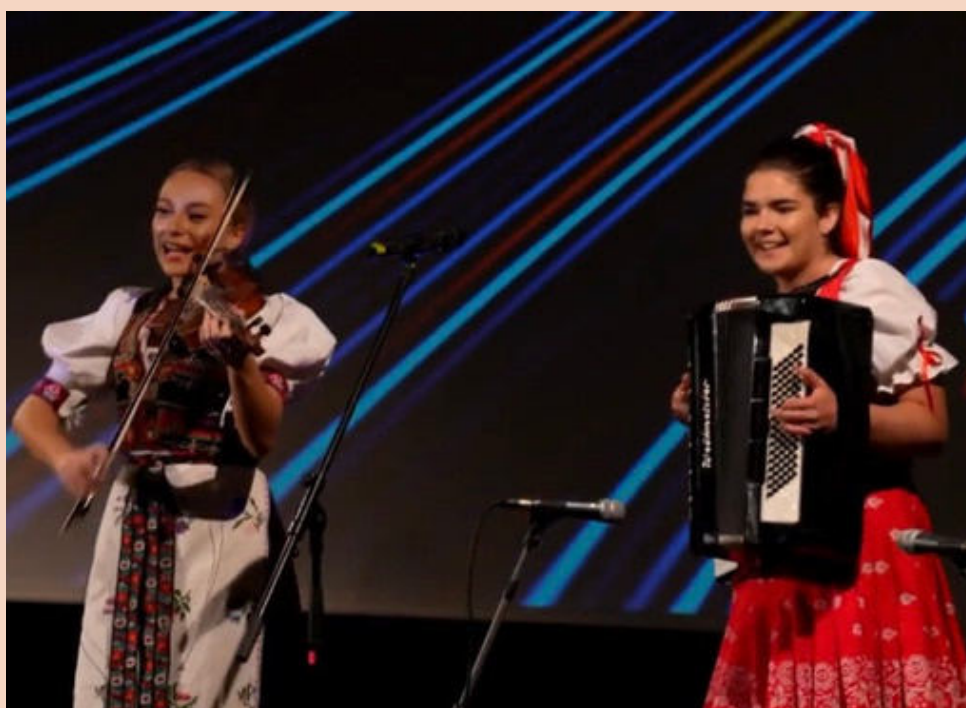
Pečenie je pre mňa **príležitosť vypnúť a nechať sa unášať rôznymi kombináciami, testovaním mojich limitov, skúšaním nových vecí**. Vyžaduje si precíznosť, fantáziu a veľkú trpezlivosť, pretože nie vždy vám vyjde všetko tak, ako chcete.

Pečenie sa stalo mojou vášňou. Je to únik od reality. Som šťastná, keď môžem urobiť radosť. Som vďačná, keď je človek spokojný a pochváli ma, že mu torta, alebo koláč chutili.

MESIAC ÚCTY K STARŠÍM

Podpora, úcta, počúvanie, vzájomný čas. To sú len časti fragmentov, ktoré sprevádzajú náš život. S radosťou sme opäť podporili dve košické podujatia: Na rovinu o duševnom zdraví a Jubilanti - mesiac úcty k starším.

Podujatie zamerané na duševné zdravie seniorov si môžete pozrieť na webovej stránke:

<https://youtu.be/NbiboKbZuoA>.

HUSLE: A. BRUTOVSKÁ, AKORDEÓN: D. VARGOVÁ,
SPEVÁCKY ZBOR SSOŠ BUKOVECKÁ 17

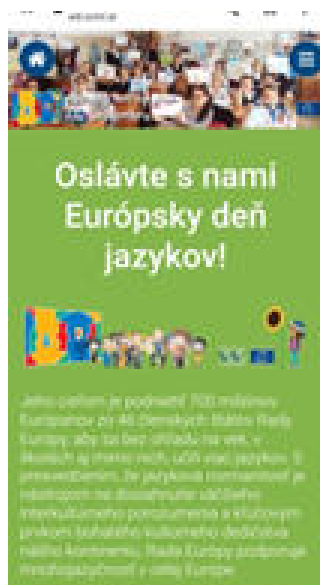

KRAKOV A OSVIENČIM

Simona Kovalčíková

Áno, my sme to za jeden deň stihli. V novembrový piatok sme navštívili našich severných susedov. Prvou zastávkou bol Krakov, kde sme si obzreli známe Wawelské návršie dýchajúce históriou. Následne sme sa presunuli na miesta, ktoré v nás vyvolali a zanechali veľmi silné emócie, koncentračné tábory Osvienčim a Birkenau.

Vyhlasenie generálnej tajomníčky Marije Pejčinović Burić pri príležitosti Európskeho dňa jazykov 2022

“The European Day of Languages is a celebration of the rich tapestry of languages which make our continent so special. Linguistic diversity is our cultural heritage. It helps us appreciate difference and helps us understand that diversity is our strength. Let us value all languages in Europe.”

GABRIELA ORAVCOVÁ

Všetci sme už zažili takúto situáciu: v autobuse, v kaviarni, na ulici počujeme dvoch ľudí, ktorí sa rozprávajú v cudzom jazyku. Ale, aký je to jazyk?

V prvom rade sa vždy zamyslíme a lovíme v pamäti, hádame sami pre seba a ak sme neúspešní, tak si povieme, že si to len vyžaduje trocha viac tréningu a snád' na budúce budeme úspešnejší.

Možno práve toto sme si povedali **26. septembra** my všetci, ktorí sme sa stretli na **oslave 21. výročia vyhlásenia tohto dňa za Európsky deň jazykov Radou Európy.**

Deň, ktorý si školy v členských krajinách každoročne pripomínajú prostredníctvom rôznorodých podujatí, súťaží, kvízov, besied, školských rozhlasových vysielaní alebo športových podujatí.

Okrem letákov, informačných materiálov a brožúr pribudli tohto roku aj nové on-line súťaže, do ktorých sme sa aktívne zapojili – spomeniem napríklad **aktivitu “Kde som?”** Išlo o presné určenie miesta podľa nafotenených dokumentov. **Jazykolamy** ako viacjazyčná výzva, **s virtuálnou Larou** sme mohli prostredníctvom otázok a odpovedí precestovať celú Európu, objavili sme múdrosť, pravdu či polopravdu, kreativitu, humor a niekedy priam cynizmus z rôznych kultúr a jazykov v **súťaži Slávne citáty**, ba dokonca sme sa zapojili aj do **súťaže Tričko EDJ** zaslaním nami vytvoreného loga.

NÁVŠTEVA
MÚZEA
RUSÍNSKEJ
KULTÚRY

Valalská chyža ... takto žili Rusíni

GABRIELA ORAVCOVÁ

Вистава ілюстрацій ід книжці Ганса Хрїстіяна Андерсеена Приповідки - по русиньскы виданій ОЗ молоды Русины од Яна Курінця потырвать в нашом музею до 10. 12. 2022. Прийдийте до нашого музею, жебы сьте зажыли на властній скорї зажыток з красы выставлєваных ілюстрацій.

Výstava ilustrácií ku knihe Hansa Christiana Andersena Rozprávky - vydané po rusinsky od známeho slovenského ilustrátora Jána Kurinca potrvá v našom múzeu do 10. 12. 2022. Príďte k nám, aby ste zažili na vlastnej koži zážitok z krásy vystarovaných ilustrácií.

Znela ponuka Múzea a tak sme išli.
Kto? Ruštinári 1-2. ročník a žiaci 3. A triedy
Kedy? 16. 11. 22

Ciel? Múzeum rusínskej kultúry
Expozície? Počas našej návštevy sme mali možnosť nahliadnúť do typickej valalskej chyže.

Videli sme výstavu bohoslužobných artefaktov, spoznali sme dejiny pravoslávnej cirkvi na Slovensku od roku 1948, výstavnú sieň Michala Dubaya, dokonca aj umelecké diela Borisa Sirku – významného rusínskeho maliara.

<https://www.muzeum.sk/muzeum-rusinskej-kultury-snm-presov.html>

ANGLICKÉ DIVADLO

GABRIELA ORAVCOVÁ

Dňa 24. 11. 2022 sa celá 2.A trieda zúčastnila divadelného predstavenia v anglickom jazyku pod názvom **The last wish**, ktoré sa uskutočnilo v priestoroch Veľkej sály Historickej radnice v Košiciach.

Účasť na predstaveniach v cudzom jazyku sa na našej škole stáva tradíciou a my sa ich radi každoročne zúčastňujeme.

Malá skupina amatérskych divadelníkov sprostredkúva hlavnú myšlienku svojho diela veľmi jasnou a vtipnou formou tak, aby to bolo zrozumiteľné aj dnešnej kritickej a otvorenej mládeži. Tento spôsob umožňuje žiakom zistiť, ako sú na tom s porozumením textov v cudzom jazyku, prípadne zvážiť, kde je potrebné viac zabrať.

ERASMUS+ TURECKO

Nikola Hingisová

D

eň 27.november, 4:00 ráno. Pre niekoho obyčajný deň, pre nás cesta za ďalším dobrodružstvom. Nastúpili sme do autobusu a začal sa náš týždeň plný zážitkov, príbehov, ktoré si budeme pamätať navždy.

Turecko, zaujímavá krajina s krásnymi miestami a odlišnou kultúrou, od tej našej. Po dlhej a náročnej ceste sme sa dostavili do mesta, kde sa mal konať náš projekt **ERASMUS+ Ankara**. Tento Erasmus bol pre niektorých z nás niečím úplne novým. Boli sme totiž ubytovaní u žiakov školy, s ktorou sme boli v projekte zapojení.

Každý sa privítal a zoznámil so svojou hosťovskou rodinou a začalo sa dobrodružstvo. Večer sme sa navzájom spoznávali pri spoločnej večeri. Ráno, sme hneď šli do hosťovskej školy, kde sme sa zoznamovali so žiakmi. Boli z rôznych krajín. **Poliaci, Turci, Slováci, Taliani aj Portugalci.**

Po zoznamovacej aktivite sme sa presunuli na dvor školy, kde sme spoločne zasadili náš pamätný strom. Naša cesta ďalej viedla na miesto **Anitkabir**. Je to hrobka bývalého prezidenta **Mustafa Kemala Atatürka**, spojená s múzeom vytvoreným na jeho počesť.

Po tejto krásnej exkurzii sme opäť zakončili náš deň spoločnou večerou. V utorok sme sa pozreli do hĺbín tretej **najväčšej čističky vôd v Európe, ktorá je zároveň najväčšou v Turecku**. Ako využiť dažďovú vodu sme sa naučili v **BIO - záhradke**. Čo sme počúvali v rámci prezentácie, sme videli aj v praxi. Na záver sme priložili ruku k dielu a pomohli sme s čistením okolia tejto záhrady.

V centre mesta **Ankary** sme o po náročnom dni tešili z nákupov. Ďalší deň sme začali dopisovaním nášho **5-jazyčného slovníka na tému voda**, v priestoroch hosťovskej školy. Streda nám priniesla opäť nový zážitok, návštevu zámku **Ankary**. Presne tam sme vychutnávali typické turecké jedlo útulnej reštaurácie, v retro štýle. Prechádzkou centra **Ankary** sme spoločne s ostatnými študentami zakončil deň.

Štvrtok bol deň, kedy nám začal výlet na krásne miesto, **Cappadocia**. Z môjho pohľadu je to jednoznačne miesto, ktoré by mal každý, aspoň raz za svoj život navštíviť. Najprv bola obhliadka autobusom s naším sprievodcom. Po výbornom obede, v jaskynnej reštaurácii, sme zavítali do otvoreného múzea **Cappadocie**, obdivovať krásy prírody. Následne sme sa ubytovali v hoteli a po dlhom a náročnom dni hneď zaspali.

V piatok ráno si žiaci aj učitelia, ktorí sa vopred prihlásili, užili **zážitkový let balónom**. Bol to neskutočne krásny výhľad vychádzajúceho slnka, uprostred Cappadocie.

#erasmusplus
#ankara
#turecko
#portugalsko
#taliano
#polsko
#ssosbukoveckaziaci

Po raňajkách sme sa presunuli do ďalšieho otvoreného múzea, s prírodnými nádherami. Cestu tvorili zastávky rôznych krásnych miest. Po večeri a presune späť do Ankary nastal čas lúčenia. Padli slzy, aj krásne slová na rozlúčku. Každý z nás odišiel za svojou hosťovskou rodinou, s ktorou sme si užili a vychutnali posledné, spoločné chvíle. Podakovali sme im, že nás takto krásne privítali a prijali do ich rodiny. V sobotu ráno sme sa vydali na dlhú cestu domov, plnú zážitkov, nových skúseností a vedomostí.

DOD a MIKULÁŠ

Sandra Spišaková

Náš deň DOD sme si spríjemnili nielen novými návštevníkmi, ale aj Mikulášom s jeho pomocníkmi. Čert a anjeličky školského parlamentu nám pomáhali sprevádzať našich. Dúfajme, budúcich spolužiakov, s ktorými sme sa už teraz mohli bližšie spoznať. Pani učiteľky si pripravili s žiakmi menšie občerstvenie. Tento náš deň si môžete ešte bližšie priblížiť na našej facebookovej stránke školy. Fotky a videá nájdete aj na instagrame školy.

Vianočné veršiky

Bianka Šoltésová

Prichádza pokoj,
s ním zima a príjemný mráz,
dni kedy sa s radosťou budíš.
Každé ráno slniečko do chladu vyjde,
a Martin aj s bielou prikrývkou,
ako na koni príde.

Svieži vánok nás po tele pohladí,
či sme starí či mladí,
úsmev nám vyčarí.
Počas týchto chladných, zimných dní,
svoj sviatok Štefan oslávi.

Prichádzajú sviatky Vianoc plné radosti a
pokoja,
A už nás navštívila svätá Barbora.
Za oknom ešte sneh nemáme,
No vetvičky z čerešničky tento deň
oberáme.

Oslavy nového roku,
kde necháme všetko zlé odísť,
dni kedy necháme všetko dobré,
I ešte lepšie k sebe prísť.
V tento deň Silvester slaví,
a všetkým veľa šťastia,
nech sa nám po celý rok darí.

Za dverami už počuť radostný hlas,
hlas dospelých i detí,
a naša Lucia nám trinásteho,
na metle priletí.

Prichádza mráz i ľad,
sniežik, ten má každý rád.
Do dvora nám na ľade,
už prichádza Katarína.
Deti sa vyjdú vonku sánkovať,
radujú sa,
že už prišla zima.

Vianočné inšpirácie

Nikola Hingisová

Vianoce v Above majú príchut' tradícií. Predviedli to žiaci našej školy počas tematického dňa Školského parlamentu „Tradície Vianoc.“

Spoznajte vianočné zvyklosti v rozhovore s našou pani riaditeľkou, PhDr. Tatianou Jursovou.

Tešíte sa na vianočné sviatky? S kým ich strávite?

Áno, veľmi sa teším, už sme veľmi rozlietaní po svete a opäť sa raz zide celá naša rodina.

Aké zvyky a tradície dodržiavate?

Na našom stole nechýbajú obľátky s cesnakom, medom a orechami, taktiež prestierame pre jedného hosťa navyše.

Máte nejaký zvyk, ktorý máte ako „výnimočný“ (niečo nezvyčajné, čo nedodržiava každý)?

Odjakživa bola pre nás magická noc z 23. na 24. decembra, pretože od útleho veku nemali moji synovia v túto jedinou noc žiadnu večierku, ale spoločne dlho-dlho do noci sme zdobili medovníčky a popritom sme si premietali obľúbené rozprávky. Vždy sme sa na tento rituál veľmi tešili a aj v dospelosti sa k týmto sviatočným chvíľam moji synovia v spomienkach radi vracajú...

Máte živý alebo umelý stromček?

Umelý a doprajeme mu dôstojnú starobu :-D.

Je niečo, čo sledujete na Vianoce každý rok alebo počúvate?

V televízii si nenechám ujsť Tri oriešky pre Popolušku a českú komédiu S tebou mē baví svět. A nesmie chýbať naše obľúbené CD s rozprávkou Traja nezbedníci z neba, Ako čertík Babráčik skočil dobru na háčik a Ako sa čertík Froliš dostal z pekla.

Aký rozdiel vnímate či pociťujete počas terajších Vianoc od Vianoc z obdobia detstva?

Vianoce môjho detstva boli vždy biele, patrili k tomu bláznivé guľovačky, úžasné sánkovačky, stavanie snehuliakov a ľadových bunkrov, vŕzgajúci sneh pod nohami a tak mi sneh veľmi chýba. No a s vyštipanými lícami a skrehnutými rukami sme sa potom zohrievali u babky na prípecku. Také Vianoce by som dopriala všetkým.

Čo pre vás znamenajú tieto sviatky pokoja?

Naozaj pokoj, spomalenie, radosť z prítomnosti najbližších.

Vianočné inšpirácie

Máte nejaký tajný recept na výborné jedlo, o ktorý by ste sa radi s nami podelili?

K nášmu sviatočnému jedlu patrí tradičná rusínska máčanka. Jej príprava je jednoduchá, ale správna a vyvážená chuť sa dosiahne iba pravidelným cvikom. Existuje viacero variantov, ten náš **recept** je nasledovný: Najprv si namočíme sušené huby, ktoré potom scedíme a domäkka podusíme s nadrobno nakrájaným cesnakom. Medzitým si šťavu zo scedenej kyslej kapusty, ľudovo nazvanú „jušku,“ zriedime obyčajnou vodou a dáme variť. Nesmie byť ani slabá, ale ani príliš kyslá. Vriacu „jušku“ dochutíme jemne soľou, bobkovým listom a nadrobno nakrájaným cesnakom a zahustíme hladkou múkou. Dávame pozor, aby sa nám nevytvorili hrudky. Za neustáleho miešania ešte povaríme, aby sa prepojili všetky chute. Na záver pridáme podusené huby a polejeme rozpusteným maslom. Podávame štedro poliate maslom s nadrobno nakrájaným a opraženým cesnakom. Podávame s chlebom, a keďže je to **MÁČANKA**, je jasné, ako ju jedávame....

Zmenili by ste niečo na vianočných sviatkoch, vo všeobecnosti (aby si ich ľudia viac užívali, nepreháňali s darčekom či materiálnymi vecami a skôr sa tešili zo času s blízkymi)?

Či by som niečo zmenila na vianočných sviatkoch? Možno nech nás svet nebombarduje vianočnými reklamami už v októbri, aby nám tieto najkrajšie sviatky nezovšedneli. Ale hlavne nech si užívame tie **vzácne chvíle s najbližšími**, pretože po čase aj zabudneme, čo sme dostali pod vianočný stromček, ale pohladenia v duši a potešenie z prítomnosti najbližších ostáva, ba aj vtedy, keď už medzi nami nebudú. A ešte prosím, nezabúdajme sa navzájom rozprávať.

Máte nejaké novoročné pranie pre našich čitateľov?

Milí naši žiaci, prajem vám, aby ste prežili najkrajšie sviatky spoločne s tými, na ktorých vám najviac záleží, aby ste cítili, že ste obklopení láskou a porozumením. Aby ste dávali a dostávali (hoci to najdôležitejšie sa do farebných krabičiek pod stromček nezmestí), a to po celý ďalší rok 2023, k tomu pevné zdravie a splnenie snov. **Avšak aj naďalej snívajte a buďte vnímaví k drobným radostiam, ktoré nám život dopraje.**

Ďakujem Vám za rozhovor.

Vianočný receptár

Nikola Hingisová

Na Vianoce sme si pre Vás pripravili vzorku receptov, ktorými si môžeme tieto sviatky pokoja a pohody trochu osladiť. Na Ondreja (30. november) sa varí najdlhšie udržala tradícia varenia cukru. Predvečer sa dievčatá zídu, zoberú drevený košík a idú k známym chlapcom po drevo, ktoré budú večer potrebovať na varenie cukru. Aj keď sa tento cukor vlastne varí, voláme ho „pečený cukor“ a nemá v širokom okolí žiadnu konkurenciu. Preto je jedinečný, originálny **„poprocký pečený“ cukor**. Niekedy sa varil aj na Luciu (13. december). V minulosti sa balil do papierikov a bol ozdobou na vianočnom stromčeku ako dnešné salónky.

Ďalším obľúbeným, vianočným osladením našich žiakov sú **vanilkové rožky**. Postup prípravy je veľmi jednoduchý. Chutia naozaj vynikajúco.

Tretí recept, asi najobľúbenejší, ale jeho príprava si vyžaduje viac času a práce. No stojí to, za tú chuť! Tak si s nami vychutnajte **medovú roládu**.

PEČENÝ CUKOR

200-250 g masla, 1 kg kryštálového cukru, 500ml mlieka, hrst orechov, 1-2PL kakao

Do väčšieho hrnca vysypeme cukor a zalejeme mliekom tak, aby pokrylo vrstvu cukru. Občas miešame na miernom ohni, kým sa cukor nerozpustí. Potom zmes uvedieme do varu a za stáleho miešania dávame pozor, aby nám cukor nevykypel. Varíme asi 1 hodinu. Pred koncom varenia pridáme orechy a kakao, ak chceme, môžeme pridať aj trochu rumu. Keď sa pri miešaní vytvára brázda, cukor odstavíme z ohňa. Pridáme maslo, poriadne ešte vymiešame na chladnom mieste, aby bol jemný a rozpustný na jazyku. Keď začne hustnúť, tak ho vylejeme na maslom vymastený plech, necháme stvrdnúť a vychladnúť. Po vychladnutí „pečený cukor“ pokrájame na malé kúsky a môžeme ho podávať hosťom ku káve.

Medová roláda

100g cukrového prášku, 5ks vajec, 100g tekutého medu, 160g hladkej múky, 1 ČL sódy bikarbóny, 200g čerstvého zmäknutého masla, 5PL medu, 2,5PL polohrubej múky, 250ml mlieka, slivkový lekvár,

150ml 33% smotany na šľahanie, 150g mliečne/horkej čokolády
Cesto: celé 1 vajce a 4 žĺtky vyšľaháme s cukrom a medom do peny. Múku preosejeme, spojíme so sódou bikarbónou a po častiach vmiešame do vaječnej peny. Zo 4 bielok vyšľaháme tuhý sneh, ktorý varechou zľahka vmiešame do cesta. Na plech vyložíme papier na pečenie s potrebným maslom. Rúru predhrejeme na 180 stupňov, na plech vylejeme pripravené cesto, vrch uhladíme. Korpus pečieme 10 minút do zlatista. Upečený korpus za horúca preklopíme na utierku, ktorú trochu navlhčíme. Zrolujeme, necháme vychladnúť.

Plnka: V mlieku rozhabarkujeme múku, dáme variť a za stáleho miešania uvaríme hustý krém, ktorý zakryjeme potravinovou fóliou a necháme vychladnúť. Zmäknuté maslo vymiešame dohľadka s medom a spojíme s vychladnutým krémom.

Korpus rozvinieme, potrieme slivkovým lekvárom. Ak máme hustý lekvár, zohrejeme ho najprv v mikrovlnke. Následne korpus potrieme pripravenou plnkou. Trochu krému odložíme na zdobenie. Zrolujeme do rolády a dáme stuhnúť.

Čokoládová poleva: smotanu na šľahanie dáme do hrnca, ohrejeme do horúca, pridáme čokoládu polámanú na menšie kúsky a miešame, kým sa čokoláda nerozpustí. Hrnec vrátíme späť na sporák a miešame, pokiaľ sa nám nerobia bublinky. Čokoládu nevaríme! Polejeme roládu pripravenou čokoládovou a ozdobíme krémom. Pred podávaním pokrájame.

VANILKOVÉ ROŽKY

200g masla, 300g hladkej múky, 80g práškového cukru, 1ks vanilkového cukru, 180g rozdrvených orechov, 2ks žltka, zmiešaný práškový a vanilkový cukor na obalovanie 1:1

Z uvedených ingrediencií vymiesime cesto. Necháme ho aspoň pol hodinu odpočívať v chladničke, aby sa s ním lepšie pracovalo. Postupne z neho oddeľujeme kúsky, ktoré budeme tvarovať. Nesmie sa veľmi zohriať, lebo potom sa s ním ťažšie pracuje. Z oddelených kúskov usúľame valčeky. Rozdelíme na rovnako dlhé kúsky a tvarujeme rožky. Pečieme pri 180 stupňoch 8-10 min. Po vybratí z rúry sú rožky veľmi krehké a aj pri jemnom dotyku sa rozpadnú. Neznamená to, že sa nepodarili. Treba ich iba nechať vychladnúť na plechu, tak ako sú, potom sa dajú bez obáv chytať do ruky. Preto na pečenie rožkov potrebujeme viac ako 1 plech. Na pečenie používame papier na pečenie a plech namažeme. Po chvíľke čakania obalíme rožky v zmesi vanilkového a práškového cukru. Hotovo!

Zázvorníky

125 g masla, 150 g hnedého cukru, 3 lyžice medu, 300 g hladkej múky, 1 vajce, 2 lyžičky sódy bikarbóny, zázvor (vo veľkosti palca, asi tak 4x4 cm nastrúhať).

Všetko spolu vypracovať, cesto nechať postáť v chladničke. Urobiť guľky a jemne ich pritlačiť vidličkou. Piecť na 180°C 10 minút.

ZOZNAM
VIANOČNÝCH PRIANÍ

1

HĽADÁME REDAKTOROV

Máš chuť písať do
školského časopisu?

Hľadáme šikovných
žiakov pre
publikovanie nových
článkov týkajúcich sa
hier, hudby, literatúry,
výtvarn. umenia,
športu, prírodných
vied, techniky
a mnohých iných
záľub a motivácií.

V prípade záujmu
kontaktuj:

gabriela.frolisova@bukovecka.com

